

Cuộc Đời Của Siêu Quậy

Contents

Cuộc Đời Của Siêu Quậy	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	10
6. Chương 6	13
7. Chương 7	14
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10	18
11. Chương 11	20
12. Chương 12	23
13. Chương 13	27
14. Chương 14	30
15. Chương 15	32
16. Chương 16	35
17. Chương 17	39

Cuộc Đời Của Siêu Quậy

1. Chương 1

“Haizz...mệt quá!”

Nó vút cái cặp sang một bên, thả cho người rơi tự do xuống ghế, nó than vãn.

“Dạ tiểu thư mới đi học về. cô có mệt không có cần tôi đi lấy nước cho uống không?”

Nó im lặng như đang suy nghĩ. Người giúp việc cũng hiểu chuyện nên lui ra và đóng cửa phòng lại. Cùng lúc đó thì mẹ nó bước đến :

“Con bé nó về chưa chị.”

“Dạ rồi thưa bà chủ”

“Được rồi. Tôi phải lên hỏi lý do sáng nay nó làm cho buổi khai giảng ở trường học phải loạn lên vì nó mới được.”

Trong khi đó,tại ngôi nhà đó,có một con khỉ đang treo tường đu xuống bên dưới.

‘Cạch’

“Con kia mày đầu thai làm khỉ lúc nào thế hả?”

Mẹ nó mở cửa bước vào thì nhìn thấy cảnh tượng trước mắt và lên tiếng. Nó cười đáp lại mẹ nó:

“Cả mẹ và con đều được khỉ sinh ra mà mẹ. Thôi con đi chơi đây. Bye mẹ yêu.”

“Con yêu cứ đi chơi cho thoải mái nha con.”

Không hiểu sao nó có cảm giác như sắp có động đất xảy ra.

(N ó : BĂNG TỬ THIÊN – là con gái độc nhất vô nhị của tập đoàn đá quý TG đứng thứ nhì Thế Giới.

Tính cách: Không gì có thể diễn tả được. Là bản sao của Tề Thiên Đại thánh, nghịch ngợm,luôn có sáng tạo trong các trò quậy phá,là một người có thể nói là rất đẹp,nhưng khi đi học thì luôn tìm cách che giấu vẻ đẹp ấy đi vì sợ...nổi bật quá thì khó mà quậy được. có biết sơ qua về các loại võ nhưng đạt hiệu quả nhất vẫn là võ mồm.Là người không sợ trời không sợ đất,chỉ sợ...ma. Chỉ số IQ: 180.

Về cuộc sống bên ngoài trường học thì nó là người đứng đầu của một băng nhóm mang cái tên Hell-Địa ngục. Ở đây,nó sống dưới cái tên Hades-tức người cai quản Địa ngục.

Hắn: LÂM THIÊN BẢO-là cậu ấm của tập đoàn chuyên kinh doanh và phát triển đá quý TK đứng thứ nhì Thế Giới.

Tính cách: Là một người lạnh lùng đối với con gái. không bao giờ cười với con gái, nhưng...nghịch ngợm không kém gì Tử Thiên. Thiên Bảo luôn tự tin trước sự đẹp trai của mình nên khá kiêu ngạo,học giỏi,đã tốt nghiệp Đại học cách đây 1 năm bên Pháp nhưng giờ trở về và quay lại trường học cho giống với những người khác. Chỉ số IQ: 200.

Về cuộc sống bên ngoài lẽ thì không có thông tin gì. Chỉ biết là đánh nhau rất giỏi và là Đại ca của 1 băng nhóm nào đó

“Haizz.”

“Á...á...á”.

“Không...không...không”.

“Rầm”.

Trong không gian yên ắng đó có một con người tiếng la hét phát ra và ngay sau đó là...mọi thứ trên Trái Đất sụp đổ khi có một con người chỉ vì tuột tay mà chuyển động theo một quỹ đạo rơi tự do từ đường thẳng đến mặt phẳng...đường vuông góc với nó.

“Má ơi. Cứu con. Đau chết mất.”.

Trong lúc nó đang than vãn thì có một giọng nói trầm ấm phát ra

“ Hahaha. Đúng là đồ ngốc mà. Haha...hơ...”

...(im lặng).

Trong suy nghĩ của nó: “ Tên này thật là vô duyên hết sức, không ga-lăng tí nào cả, thấy mỹ nhân ngã thì phải đỡ chứ, còn ở đó cười nữa. Thật khó ưa.”

Cùng lúc đó, suy nghĩ của người đối diện: “Gì chứ??? Mình vừa mới cười sao chứ. Hình như cũng lâu rồi mình không cười thoải mái như thế này.”

“ Đây...”

“ Đây...”.

“ Cốp”.

“ Á”.

“ Cô làm cái gì thế?”.

Vì kêu hoài không được nên tức quá , nó đã ném đá vào đầu hắn. Hắn la lên và ngay lập tức quắc mắt sang phía nó. Nó liền...rưng rưng nước mắt. Nhưng hắn lại chẳng thèm để ý quay mặt bỏ đi để lại mình nó vẫn còn ...ngồi dưới đất . Máu của nó đã dồn lên đến não-nó tức.

“ Heo Thiên cần ăn cá. Nghe điện thoại kìa...”- tiếng nhạc chuông điện thoại của nó reo lên.

Nó bỗng giật mình

“ Hừ. Cái con chết bầm kia lại đổi nhạc chuông của mình nữa rồi.”

“Alô”

Một giọng nữ hết sức là êm ái vang lên

“ MÀY ĐANG LÀM GÌ Ở ĐÂU THỂ HẢ? MÀY KHÔNG NHỚ LÀ TUI MÌNH ĐÃ HẸN NHAU À. TUI MÌNH CÒN PHẢI GIẢI QUYẾT BỌN KIA NỮA CHỨ. TAO ĐẾM TỪ 1 ĐẾN 3 MÀ MÀY KHÔNG CÓ MẶT LÀ TAO LẤY HUYẾT CỦA MÀY NHÁ !”

Không kịp để cho nó lên tiếng thì :

“ 1,2,3 xong”..

Nó điên tiết lên không ngờ con bạn mình ác thế. Nó tắt điện thoại và đi đến điểm hẹn.

(Gia Nhã Quyên : Là tiểu thư của tập đoàn Nhã Gia Gia, tập đoàn này rất có thế lực, đứng thứ tư Thế Giới về mặt kinh doanh. Học cùng trường với Tử Thiên, tính tình nghịch ngợm, là bạn thân của Thiên , không sợ trời, không sợ đất, chỉ sợ...traai đẹp. Cũng là một người rất xinh đẹp. Cả 2 tuy con nhà giàu có nhưng rất tốt tính, lối sống rất giản dị.

Trong Hell, cô có tên là Aita.)

“ Học...học...mệt quá”.

“ Mệt sao cưng? Chị phải cho cưng chạy bộ để ốm bớt như thế thì cưng mới có người yêu được chứ. Hahaha Phải như chị đây nè”.

“ Không sao đâu nếu cậu ấy không có người yêu thì để tớ yêu giúp cho. Được không Tử Thiên?”-một giọng nói trầm ấm vang lên.

Nó quay người lại:

“Ủa? Cậu cũng ở đây hả? Nhã Gia nè. Hay là để tớ yêu cậu ấy đi nha. Hí hí hí”

Nó cười ra vẻ thích thú nhưng lại bị Quyên tạt cho gáo nước lạnh.

“ Haizz...traí nhà lành bị con Thiên nó dụ dỗ. Thôi đi vào nào mọi người.”

Cả ba cùng kéo vào bên trong quán Bar Hell Perilous - đây là nơi tập trung của nhóm. Nhưng chỉ duy nhất một người biết Tử Kỳ đang đồ mắt và tìm thì bị lỗi nhịp. Cô biết một sự thật mà nó không biết và cô cũng hết lòng ủng hộ họ.

2. Chương 2

(Hàn Tử Kỳ : Không biết rõ về gia thế, là một người đẹp trai không thua bất kì ai, là đồng nghiệp trong việc quây của Thiên và Quyên. Đối với 2 người này thì thân thiện còn với người khác thì rất lạnh lùng. Mọi thứ về cậu bạn này còn là một ẩn số. Nhưng với nó và Quyên thì chỉ cần tốt và có sáng tạo thì sẽ xem là bạn, mà không cần biết về gia cảnh.

Trong Hell, Tử Kỳ có tên là Ares – là người kề cận và trợ giúp cho Hades)

Ba người vào bên trong. Nhạc xập xình, cả 3 cùng tìm chỗ ngồi và gọi bồi bàn. Theo thứ tự thì Quyên, Kỳ và nó lần lượt uống :

Borboun – cô nàng này luôn uống những thứ khác người,

Gin vermouth – đây là một loại rượu thối cực mạnh mang tính khai vị, là đồ uống yêu thích của Kỳ.

Còn nó thì luôn là cocktail” Sherry chery kir:

Thứ này có hương vị cà phê, màu hồng nhạt khi uống thì nó rất chất nhưng khi vừa nuốt khỏi cổ thì có vị ngọt rất thanh, có lẽ nó là người duy nhất trong nhóm không thích uống rượu.

Cả 3 vừa nói chuyện vừa uống nước. Đúng lúc có 1 nhóm thanh niên bước vào. Tất cả đều đồ có tông màu chủ đạo là đen bóng – loại vải da đắt tiền.

“ Chắc là cái bọn nhà giàu lắm của làm khổ cha khổ mẹ chứ gì” – nó buột miệng nói to.

“ Hihi. Không cần biết. Chỉ cần biết mấy anh này rất đẹp trai. Tớ phải qua nói chuyện với mấy anh mới được.”.

Tôi nghĩ thầm trong bụng : Ủ thì cũng đẹp trai thật...nhưng mà khoan mình vừa nghe được cái gì ấy nhỉ hình như là...thôi chết không kịp nữa rồi.

Nó quay sang nhìn cô bạn thì thấy không khí đang ngòai chứ không phải bạn mình, nó đưa mắt nhìn theo một góc 120 độ thì nhìn thấy... ‘oh my god’ . Nó đứng dậy tiến nhanh về phía cô bạn. Có 2 điều mà mọi người không biết.

-1 là nó và cô bạn nó không biết rằng nhóm thanh niên kia là một băng nhóm mang cái tên là Devil – quỷ dữ.

-2 là tất cả mọi người ở ddaayddefu không biết rằng nó cũng là một thành viên trong băng nhóm Hell do 3 đứa chúng nó đứng đầu.

“ Con nhỏ kia, sao cứ nhìn thấy trai đẹp là trở thành người khác liền thế hả? Thật là...”

“ Em chào các anh. Em làm quen với các anh được chứ”.

“ Trời ơi! Con nhỏ này gan thật” – suy nghĩ của nó.

“ Thế em là ai, tên gì? À còn cô bé này nữa. Hai em xinh đẹp thật đấy. Tên gì vậy em?”.

Một tên trong nhóm đứng dậy hỏi tại nó còn tay thì đang đặt trên mặt nó. Nó hất mạnh tay tên đó ra khỏi mặt và đồng dặc nói:

“ - Thứ nhất : chỉ có cô gái này là muốn làm quen với mấy người, còn tôi không có sở thích đó.

- Thứ hai : Anh không có tư cách đặt tay lên khuôn mặt tôi. Chúng ta không có sự quen biết hay thân thiết gì với nhau”.

“ Haha. Cô em thật là tuyệt” – mấy người còn lại trong nhóm hòa theo.

Nó nắm tay Quyên lôi đi :

“ Chúng ta đi thôi”.

“ Khoan. Chúng ta có thể nói chuyện với nhau mà. Hai em ngồi xuống đây nào” – một tên trong nhóm kéo nó và Quyên ngồi xuống.

Cùng lúc đó có một ánh mắt theo dõi nó từ nãy đến giờ mới lên tiếng:

“ Đồ ngốc mà cũng làm giá quá ha”

“ Hử? Ai thế? Tôi có quen anh sao?” – nó bướng bỉnh hỏi lại.

Nó đang cho đầu của nó chạy hết công suất để có thể nhớ ra được hẳn là ai và cuối cùng nó đã chọn giải pháp an toàn là...

“ Ê! Cho hỏi cái tên nhìn mặt khó ưa đó là ai vậy” – nó nắm tóc một tên ở gần đó và hỏi

“ Đó là đại ca của bọn tôi tên là Thiên...”.

“ Gì? Haha. Tên là điên sao. Haha...” – nó chạy vào hòng người khác ngồi trước khi người ta chưa kịp nói hết câu.

“ Cô điên à. Tên là Thiên Bảo”

Nó đỏ mặt vì quê liền trở mặt ngay lập tức

“ Biết rồi. Tôi biết lâu rồi. Chỉ hỏi anh cho vui thôi”.

“ Cô...” – tên bị nó nắm tóc tức điên khiến mọi người nghĩ là nó sẽ bị đánh.

Thế nhưng có một chuyện xảy ra làm họ ngạc nhiên hơn là chuyện nó bị đánh đó là thái độ của chính hẳn:

3. Chương 3

“ Haha. Đúng là cô có khác, vừa nãy gặp đã thấy kì lạ rồi mà. Thời buổi này làm gì có ai để heo xổng chuồng chạy ra ngoài đâu chứ.”

“ Ủa? Tui gặp anh rồi hả? Sao không nhớ vậy cà”

Trong khi nó đang cố gắng sắp xếp gọn gàng ngăn nắp cái đầu óc của nó để nhớ ra người nay thì mọi người còn đang ngạc nhiên.

“ Này! Cậu có biết là cậu đang làm gì không hả. Lâu rồi mới thấy cậu cười đấy.” – Tiêu Lâm hỏi nhỏ hẳn.

Hắn dường như cũng nhận ra sự khác thường của mình nên cũng đã im lặng. Nhưng ở đời mà, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng khi nó đã nhớ ra hẳn là ai.

“ Tôi nhớ ra anh rồi. Anh chính là thằng khùng khi nãy. Đúng là oan gia ngõ hẹp mà” – nó cười gian xảo vì sắp trả được thù.

Đúng lúc đó có một bàn tay đặt lên vai nó và Quyên. Đó là Tử Kỳ

“ Tụi nó đến rồi. Hình như muốn dẫn mặt bọn mình. Tụi đàn em cũng nằm xụi lơ hết rồi” – Tử Kỳ ghé sát tai nó và Quyên nói nhỏ.

Nó cười khinh bỉ hỏi lại Tử Kỳ :

“ Bọn nó có bao nhiêu mà gan lớn thế chứ. Tầm thường. Tao thách tụi bây làm được gì tao đấy.”

“ Bọn chúng đông không” – Quyên lên tiếng.

“ Hình như khoảng 20 đứa”

“ Cái gì? 20 đứa sao. Bộ tính mua quan tài tập thể hả?”

“ Thật không? Bọn chúng muốn đi kịp giờ đầu thai chắc. Đi thôi”

3 đứa tụi nó kéo nhau đi ra sân sau của quán

(Tiêu Lâm : công tử nhà họ Tiêu, gia đình kinh doanh, là bạn thân của Thiên Bảo, là người yêu của Nhã Quyên. Chỉ số IQ : 200

Giải thích nhân vật

Quyên đã có người yêu là Tiêu Lâm thế nhưng cái bệnh hiểm nghèo mê trai đẹp vẫn không thể chữa khỏi được dù cho TL rất đẹp trai. Vì thế TL cũng không có ý kiến gì về căn bệnh của Quyên vì cậu ấy biết rằng cô mê thì mê thế thôi chứ người cô yêu vẫn là mình.)

“ Có chuyện gì vậy em” – Tiêu Lâm lên tiếng hỏi Quyên.

“ Không có gì đâu. À mà anh có ngứa tay không? Ra luôn đi” – Quyên cười tươi rủ Lâm tham gia.

Còn nó vẫn còn ngốc nghếch hỏi Quyên

“ Mà quen mấy thằng ba trợn đó hả?”

“ Thế theo mày, 2 người yêu nhau thì có quen không?” – Quyên hỏi ngược lại làm nó phải đứng suy nghĩ

“ Cốc”

“ Á”

“ Anh làm cái gì vậy hả?” – nó nổi điên hỏi hấn còn tay thì ôm đầu.

“ Hai đứa nó là người yêu đó. Nào cô làm bằng đất sét à. Nhiều đó cũng đứng suy nghĩ”

“ Hừ. Trời đánh tên ác quỷ. Sống ác quá sau này sinh con ra sẽ không có óc đâu” – noslaafm bầm nguyền rửa hấn.

“ Ủ. Đúng rồi đó. Và đứa con đó, tôi sẽ bắt cô sinh cho tôi ha. Được không. Hahaha” – hấn cười vui vẻ.

Hấn bước ra ngoài cùng mọi người bỏ lại mình nó với mớ suy nghĩ hỗn độn trong đầu. Tim nó đã lỡ nhịp cứ đập “ thành thịch” khi nghe hấn nói thế.

“ Đại ca. Con nhỏ kia hình như là bạn của băng nhóm Hell. Em thấy nó hay đi cùng 2 đứa kia lắm”.

Bỗng có giọng nói cất lên làm nó giật mình, quay lại chưa kịp nói tiếng nào thì đã bị một nhóm thanh niên bắt đi. Nó cũng im lặng đi theo họ vì theo như suy nghĩ của nó thì:

“ Haizz...xinh đẹp quá cũng khổ. Chắc tính mơi mình đi ăn đây nhưng sợ mình không đồng ý nên mới làm như vậy chứ gì.

“ Tụi bây là học sinh của trường Thông Thủy à. Thế ai là đại ca đâu. Đứng ra xem.”

“ Minh tụi tao cũng xử được bọn bay rồi. Cần gì phải có đại ca.”

Cuộc đối thoại giữa trường Thông thủy và Quyên đang diễn ra thì bỗng nhiên Tử Kỳ nhận ra được sự vắng mặt của nó nên đã ngăn cuộc đối thoại lại

“ Tử Thiên biến mất rồi Quyên”- Tử kỳ nói với vẻ mặt hoảng hốt

“ Gì chứ. Nó sao lại biến mất được chứ. Bọn Thông Thủy rất đông và mạnh. Nếu để thua thì mất mặt lắm. Tổ có cách rồi. Giờ cậu qua đó thỏa thuận về địa bàn đi”

Tử Kỳ đi qua bên kia theo lời Quyên, còn cô thì tiến tới chỗ Tiêu Lâm và hấn

“ Con nhỏ đó biến mất rồi”

“ Ý em là cô bạn đi cùng em khi nãy đó hả?”

“ Dạ. Nó đâu rồi không biết. Giờ em định nhờ anh với mọi người một chút. Giúp em nha”

“ Ok. Anh theo em ra đây cũng là vì muốn giúp em mà.”

“ Anh ơi”

“ Kìa. Sao lại khóc. Ngoan. Anh thương.”

“ Gớm. Tụi bây nhìn kinh quá. Thấy đàn em nó ói hết không hả?”- hấn lên tiếng và chỉ tay về phía đàn em.

Cả bọn tiến tới. 2 bên chuẩn bị đánh thì đại ca trường Thông Thủy tới, bên cạnh có đưa theo một cô gái tới, nói:

“ Đây là bạn của tụi bây. Đúng chứ?”-về mặt đạo mạo nghĩ mình đã thắng.

Nó vẫn khuôn mặt tỉnh bơ lên tiếng dù đã hiểu chuyện:

“ Hóa ra tụi bây chơi trò hèn hạ này à! Thế tụi bây có biết Hell ngoài bọn đàn em ra thì có bao nhiêu đại ca không? Tụi bây nghĩ là chơi trò này thì sẽ thắng à!”

“ Mày câm đi. Đừng để bọn tao phải ra tay với khuôn mặt xinh đẹp của mình”- tên đại ca lên tiếng.

Trong khi tay hấn thì đang cầm dao kề sát mặt nó. Nó nháy mắt với Quyên, Quyên cũng hiểu ý

“ Đại ca bọn em ra tay nha”

“ Gì? Đại ca? Không lẽ... Tụi bây... Nếu con này là đại ca thì Hell yếu lắm, không mạnh như lời đồn đâu. Xử nó đi.”

2 bên xông vào nhau, đánh nhau hỗn loạn. Cả nhóm của hấn cũng tham gia, chỉ có mỗi hấn là đứng yên nhìn mà thôi. Phía nó đang có dấu hiệu thắng thì nó lên tiếng

“ Dừng đi. Đủ rồi”

Nó quay mặt sang phía tên đại ca:

“ Xem thường Băng Tử Thiên này thì hậu quả phải lãnh không nhỏ đâu”

.*:.*.*

4. Chương 4

Nó xoay người lại để thoát khỏi sự kìm hãm của bọn chúng, nó cúi đầu chui qua khuỷu tay của tên đang giữ nó và không quên tặng tên đó một đạp và rồi dùng cái chân ấy nó chỉ cần hạ thấp xuống để đá vào chỗ hiểm của tên thứ hai, rồi nó lại bẻ gấp cái bàn chân của mình qua một bên đá trúng vào mặt tên thứ ba đồng thời cũng làm bàn đạp để đến chỗ của Hell.Nó đứng bên nhóm của nó hô to:

“ Sao? Một lượt luôn hay từng người đây”.

Cả bọn đều xông vào đánh nó, nó chỉ né mà không đánh trả, luân tên này, lách tên nó, xoay người tiến về phía tên đại ca, đưa ngón tay trở ngoắc ngoắc:

“ 1 : 1. Thế nào?”

“ Haha. Cô khinh thường tôi quá rồi đó”.

Cả 2 lao vào nhau, lần này nó không tránh nữa mà ra những đòn dứt khoát, quyết định. Nó không chỉ sử dụng chân mà còn sử dụng nắm đấm của mình nữa. Khi tên đại ca đó đang ở đối diện với nó, nó đã sử dụng đòn chém cạnh tay. Bàn tay chém của nó đặt trên vai tên đó, lòng bàn tay nó hơi hướng xuống dưới, tay còn lại nó che ở trước cơ thể của mình. Động tác của nó nhìn rất dứt khoát,nó chém thẳng cạnh bàn tay từ trên xuống 45 độ, ra phía trước, và dừng lại ở ngang thái dương của tên đó khiến cho đầu hấn nhói lên thật đau. Đánh nhau là sở thích của nó, nó hăng say đánh mà không hay biết có người đang nhìn theo lo lắng – là hấn và Tử kỳ. Cuối cùng người nhìn thấy và cứu nó lại là hấn.

“ Cẩn thận. Tên đó có dao đấy”.

Nó không để ý nên phải lãnh dao nhưng nhờ cái quay đầu nhìn hấn nên con dao chỉ sượt ngang qua vai của nó nên cũng không có gì nghiêm trọng.

“ Đều thật. Mày tính chơi bả à! Quá lắm rồi”

“ Thiên. Để đó tao với Tử Kỳ lo cho. Mày lui đi”

Vừa dứt lời nó đã bị con bạn xô ngã ra phía sau nhưng thật may là có hấn đỡ. Nó ảm ức vì không được chính tay mình trả thù nên lôi cái áo ra mà cắn mà xé không thương tiếc. Hấn cũng đợi cho nó bình tĩnh lại mới lên tiếng “hỏi thăm”:

“ Thỏa mãn cô chưa. Giờ trả áo lại cho tôi đi. Nát áo tôi rồi”

“ Vô duyên. Áo gì của anh mà trả”

“ Thế cô nhìn lại xem. Trên người cô có mấy cái áo? Rồi cái mà cô đang cấu xé là cái nào? Hả?”

Đầu của nó hình như không có sự tồn tại của khái niệm xin lỗi. Biết mình sai mà mặt cứ phải gọi là dằn ra. Hấn hỏi nó:

“ Có sao không. Nhiều đó chắc chưa chết được dẫu nhỉ?”

“ Đang bực còn gặp thằng khùng. Không sao. Chỉ trầy vai tí xíu thôi. Bọn hèn đó chơi xấu quá”

Hấn đứng giữ người nó vì sợ nó sẽ xông vào đánh tiếp. Có lẽ, hấn đang rất lo cho nó nhưng lại không biết phải làm gì. Tim hấn thắt lại khi thấy nó bị thương, hấn không biết nên gọi cái cảm giác này là gì vì đây là lần đầu tiên hấn lo lắng ột người con gái không phải mẹ hấn.

Quyên và Kỳ lao vào bọn chúng, cả hai dường như đang rất tức giận nên những đòn mà họ sử dụng đều là những đòn hiểm. Còn về phía nó và hấn, hấn đã đề nghị sẽ đưa nó về nên hiện tại, hấn đang phải công nó. Vì theo như lời giải thích của nó thì nó là người bị thương nên hấn không được bắt nạt nó mà phải công nó.

Hấn miễn cưỡng công cái cái thân xác cả chục tấn của nó nhưng mặt thì lại đang đỏ bừng.

Hấn hỏi nó:

“ Bây giờ tôi đưa cô đi đâu đây? Bệnh viện hay về nhà?”

“ ”

“ Ê nè”

“ ...zzz...”

“ Ngủ hả đồ nào rỗng”

“ Gì ồn ào vậy. Bực mình”

“ Còn bực mình nữa hả? Có tin tôi cho cô đi bộ không?”

“ Rồi. Biết rồi. Xin lỗi”

‘ ‘ ‘ ...ọt...ọt...ọt... ”

“ Ê bánh ú. Cái gì kêu vậy.”

“ Anh không biết hay giả vờ không biết vậy. Đây chuyện sản xuất ‘vàng’ của tôi biểu tình đấy”

“ Cô thật là gớm ghiếc”

“ Gì chứ! Bình thường anh đói thì cũng vậy thôi. Có hơn gì tôi mà làm ra vẻ cao sang”

“ Cô...Thôi được rồi! Tôi đưa cô đi ăn. Được chưa”

“ Hết tiền rồi”

“ Gr...r...r. Tôi bao. Được chưa”

“ Thấy anh năn nỉ tội nghiệp nên tôi mới đi đó”

Và thế là hấn im lặng công nó đi ăn để kết thúc một cuộc thảo luận. Cuộc nói chuyện trao đổi rất nhẹ nhàng giữa nó và hấn đã làm những căn nhà xung quanh thức giấc dưới màn đêm âm u lúc 2h sáng ậy.

Về phần Tiêu Lâm, Quyên và Tử Kỳ thì cũng đã dọn dẹp xong bọn Thông Thủy. Tiêu Lâm và Quyên thì rủ nhau đi Bar, còn Tử Kỳ thì chạy khắp nơi để tìm Tử Thiên. Cậu ấy sợ Tử Thiên xảy ra chuyện gì. Trong khi đó, tại một quán nhậu nhỏ ven đường thì...

“ Zô... Đi hát karaokê, okê, rồi lại okê... Nhậu hết đêm này, ngày mai nhậu tiếp”

“ Ax...Ồn quá. Cô im được không. Hát thì dở như vịt mà hát hoài”

“ Zô... Bắt con vịt nhậu đi... Bắt con vịt nhậu đi”

“ Tía ơi! Giờ lại tới tự sáng tác nhạc nữa chứ. Xấu hổ chết mất thôi.”

“ Stop lại giùm tôi đi”

“ Hử? Thành nào đây? Nói nhiều giống vịt bị vặt lông quá”

“ Vịt? Vặt lông?”

Hắn đang tưởng tượng ra hình ảnh ấy, con vật ấy, và tiếp theo là cô ấy đang bị hắn lôi đi không thương tiếc. Lôi nó đi được một đoạn hắn mới nhớ ra là hắn không biết nhà nó. Hắn quay qua định hỏi nó nhà ở đâu thì thấy nó đã ngất ngư vì say rượu. Không biết làm sao, hắn đành phải cõng nó, hắn lôi con đế yêu của mình ra gọi cho Tiêu Lâm để nhờ Tiêu Lâm hỏi Quyên xem nhà của con đầu đất này ở đâu thì hắn đã được tiểu thư Gia Nhã Quyên hướng dẫn cách đưa nó về nhà.

“ Đúng là bạn thân từ nhỏ có khác”- hắn lẩm bẩm nhớ lại lời của Quyên.

“ Anh đừng cõng nó nữa. Cứ đặt nó xuống đất rồi hô to : Có ma kìa là nó sẽ tự động chạy về nhà thôi. Nếu không tin hoặc sợ thì cứ đi theo nó sẽ rõ thôi.”

“ Kể cũng hay thật. Say như thế này, đứng thì không vững, đang ở đường nào cũng chẳng biết mà lại có thể về nhà được. Nếu thế thì tôi phải thử mới được, cô đứng là đặc biệt”- hắn nói thầm

Hắn đặt nó xuống đất, đứng lùi ra xa và hô to:

“ Có quỷ kìa”

‘ Chát’

“ Giỡn mặt má hả con. Làm gì có quỷ trên đời này. Nếu có thì má là quỷ chúa nè con”

Nó đứng dậy tát hắn một cái nổ đom đóm mắt. Hắn liền la thật to

“ Quỷ thì không nhưng ma thì đang đứng sau lưng cô kìa”

“ Ma hử? Giỡn mặt bà nội...á...á...á”

‘ Vụt...vụt’

‘ Vèo...vèo’

‘ Vù...ù...’

‘ Z...Z...Z’

“ Hộc...hộc”

Hắn mặt thở không ra hơi. Hắn đứng trước nhà nó nhìn nó lăn ra ngủ ngay trước cửa nhà mà phì cười chỉ vì mới cách đây mấy phút nó còn thực hiện một cuộc rượt đuổi Ma-ra-tông giữa ma trù tượng và người có tập hợp não rộng thế mà giờ đã lăn ra ngủ. Cũng chính tính cách này làm nó trở nên dễ thương hơn.

Hắn tiến tới trước bấm chuông cửa và bỏ đi. Sau đó không lâu thì người giúp việc cũng ra và dìu nó lên phòng để nghỉ.

Cuộc gặp gỡ định mệnh giữa nó và hắn, và giữa những nhân vật song song khác đã diễn ra như thế đấy. Tiêu Lâm và Nhã Quyên thì lúc nào cũng như hình với bóng. Tử Kỳ thì luôn nhìn nó với ánh mắt đặc biệt. Tất cả mọi cuộc gặp gỡ diễn ra trong đêm tối đó đã được khép lại nhờ bình minh để những chuỗi ngày quây phá được mở ra.

5h:00ph sáng:

“ Ê. Sao anh lại lấy đồ ăn của tôi”

‘ z...z...z’

Nó đang ngủ bỗng nhiên bật dậy nói một câu rồi lại lăn ra ngủ tiếp. 1 tiếng sau...

6h:00ph sáng:

“ Chị lên kêu con bé dậy đi. Sắp tới giờ đi học rồi đó”- tiếng mẹ nó cất lên

“ Dạ! Thưa bà!”

Chị giúp việc đi lên lầu để kêu nó dậy nhưng lại sợ phải gánh chịu cơn thịnh nộ của nó. Bỗng có bàn tay đặt nhẹ lên vai kèm theo là 1 giọng nói rất có uy lực:

“ Tôi nghĩ lại rồi. Chị không kêu được nó đâu, để đó tôi”

“ Vâng. Thưa bà!”

Mẹ nó đã đẩy chị giúp việc ra sau để mở cửa phòng vào lôi đầu nó dậy. Mẹ nó đã vặn cái đồng hồ báo thức của nó cho đổ chuông để nó dậy thay vì phải kêu trực tiếp. Bỗng nhiên, nó bật dậy quơ tay lấy cái đồng hồ ném thẳng ra cửa phòng mà chẳng cần biết có trúng ai hay không. Cũng may là mẹ nó đã đỡ được và hiện giờ cái đồng hồ đã hạ cánh an toàn trên chiếc giường nệm của nó sau cuộc chạm trán với cái đầu của nó do mẹ nó thực hiện. Nó nhăn mặt xoa đầu

“ Ui da. Đau quá. Biết rồi đi học chứ gì. Mẹ không biết thương con gì hết. Mẹ xuống trước đi. Lát con xuống”- Nó nhăn mặt xoa đầu và rên la.

“ Đi thôi chị Năm. Lát nó sẽ tự dẫn xát xuống thôi”

Nó đứng dậy vào WC làm vệ sinh cá nhân. Trong khi đó, ở dưới nhà mẹ nó đang mách lại với ba nó về tất cả những chuyện mà nó đã gây ra.

“ Tôi hỏi ông, có đứa nào như nó không hả? Ngày khai giảng mà lại đi quậy phá. Nó không lo học mà chỉ biết quậy phá thôi làm nhà trường phản ánh và gọi cho tôi đây này”

“ Bình tĩnh. Có gì mà phải nóng. Tuổi này quậy một tí có sao đâu”

“ Quậy một tí thì nói làm gì. Đẳng này ngay ngày khai giảng mà nó.....”

5. Chương 5

“ Bình tĩnh. Có gì mà phải nóng. Tuổi này quậy một tí có sao đâu”

“ Quậy một tí thì nói làm gì. Đẳng này ngay ngày khai giảng mà nó lại đi thả chuột, gián, rết,... làm cả trường học loạn hết cả lên vì nó chẳng ai làm được gì cả. Chưa xong đâu, nó còn bỏ cả thuốc nhuộm đỏ vào bình chứa nước sạch của trường nữa chứ. Làm cả trường chẳng ai dám uống nước cả vì cứ nghĩ là máu thôi. Nó thật là quá lắm rồi”

Mẹ nó quay sang ba nó để xem phản ứng của ông như thế nào thì những gì bà nhận được là...nụ cười sáng khoái của ba nó

“ Haha. Nó giống tôi với bà lúc trước ghê.”

Đúng lúc đó nó đi xuống. Mẹ nó đành nuốt cục tức này và cả nhà quây quần ăn sáng.

7h30ph sáng.

‘ See my smile, my friend. We are with you, holding hand. You have got to believe, you are my destiny. We're meant to be your friend. That what a friend should b...’

“ A lô. Tao nghe đây mày.”

“Mày làm gì mà nghe máy lâu lắc vậy. Muốn chết hả?”

“Giờ mày mà không nói là có chuyện gì thì tao cúp máy à. Ăn rồi chứ người ta miết”

“Rồi. Tao nói. Đi chơi không mày”

“Chơi gì? Giờ đi học mà má”.

“À! Má quên. Má hỏi lộn. Má định hỏi con là trường mình học tên gì. Nói má nghe coi”

“Bà nội hỏi con, con biết hỏi ai? Lát qua nhà cháu rồi cháu với cụ tổ đi”

Mọi người trong nhà đều ngạc nhiên cuộc đàm thoại nhiều tầng lớp này. Nó quay qua hỏi ba nó

“Con học trường gì ạ?”

“À. Trường Thiên Trà đó con. Trường này sẽ giúp con rất nhiều để sau này con thay ba cai quản công ty đó. Con gái yêu à!”

... ..

“Thiên ơi! Đi học thôi”

“Con đi đây ba mẹ”

“Hai đứa đừng có phá nữa. Lo học giùm đi. Mẹ đánh đòn hết cả 2 đứa bây giờ. Mà nè, tuần sau có buổi giới thiệu nhân vật quan trọng đó. Tối bữa đó sẽ có xe đến đón con về”

“Sao mẹ phải nói trước vậy. Để tối bữa đó rồi nói đi...không lẽ...”

...

Xe riêng nhà nó chở 2 đứa nó đến trường. Hai đứa nó tiến vào lớp, cả lớp quay lại nhìn hai đứa nó...à không đúng hơn là nhìn đại ca của trường Thiên Trà đang ở sau lưng nó.

“Tao nghe nói lớp này có em xinh lắm. Con nào đâu chỉ tao coi”

Tiếng nói cất lên sau lưng làm 2 đứa nó giật mình. Nó với Quyên không quan tâm đến, hai đứa để cặp lên bàn rồi lên sân thượng của trường hóng gió thì bỗng tên đó nắm lấy tay của nó giữ lại. Nó quay sang hỏi

“What?”

“Tôi đang hỏi sao cô lại bỏ đi. Nhìn cũng xinh nhỉ. Theo anh đi”

“Buông ra”

“Làm giá thế em. Nắm tí thôi mà, xinh mới được anh nắm đấy chứ”

“Tôi nhắc lại lần nữa là buông tay tôi ra. Tôi ghét nhất là ai đụng vào tôi đấy”

“Không thích. Chảnh quá”

“Mày có 2 phút để giải quyết chuyện này. Rồi lên sân thượng với tao. Tao đi trước”

Nó quay sang Nhã Quyên nói thầm vào tai bạn nó với uy lực của một thủ lĩnh Hell. Nói xong nó bỏ đi, nó dường như rất tin tưởng vào con bạn của mình. Còn về phía Quyên thì...

“Tía má ơi. 2 phút làm sao được. Nó bự như con voi ể ờ”

“Em là người đẹp của K2 đúng không? Nhìn cũng được đấy chứ”

“Được à? Bỗng cô nương đẹp vậy mà kêu cũng được sao”- Quyên tức giận vì dám khinh thường cô trong khi ai cũng khen cô xinh đẹp không kém gì nó.

Quyên thẳng chân ra sau đó cong đầu gối lại và đưa chân lên sao cho chân vuông góc với hông và bụng. Sau đó cô ấy sẽ tạo nên sự tiếp xúc giữa chân mình và một cái gì đó mà ai cũng biết đấy là cái gì. Kết quả như thế nào thì không cần phải nói ra cũng biết, tên đó ngồi bệt xuống đất vì quá đau.

Nó lên sân thượng đứng hóng gió thì bỗng có điện thoại, nó nhấc máy. Cùng lúc đó, Quyên cũng vừa lên tới nơi, Quyên cứ lú lo vì cô vừa hạ được tên đó trong vòng 2 phút mà nhưng nó đã ra hiệu, nó đã giơ 1 ngón tay lên để ra dấu cho Quyên im lặng. Về mặt của nó trông rất nghiêm trọng, hình như có chuyện gì đó xảy ra với nó. Nhìn mặt nó mà Quyên cứ cảm thấy lo lắng vì không biết chuyện gì xảy ra. Cuối cùng nó cũng cúp máy, Quyên đứng chờ này giờ thấy sốt ruột nên lên tiếng hỏi:

“ Có chuyện gì vậy mày”

“ Tử Kỳ...”

“ Tử Kỳ làm sao?”

“ Zeus vừa gọi điện thoại báo là Tử Kỳ bị một bọn nào đó đánh lén, bị thương rất nặng, hiện đang nằm ở phòng họp của Hell ở quán bar Amuro.”

“ Là người mà mày nói là đáng tin nên lấy tên Zeus người anh em với Hades đó hả? Có đáng tin không vậy? Sao tao chưa bao giờ thấy nó xuất hiện trước mặt tao”

“ Tao biết nó hiểu nó là được rồi”

“ Vậy giờ sao”

“ Còn sao nữa. Đầu tiên là tới đó xem Tử Kỳ ra sao. Rồi sau đó sẽ điều tra về bọn đánh lén”

“ Ủ! Nhưng trước tiên là phải tìm cách ra khỏi đây đã”

2 đứa còn đang trầm ngâm suy nghĩ thì..

“ Thì leo tường ra chứ sao”- một giọng nói trầm ấm vang lên

“ Ủ ha!”- chúng nó cùng đồng thanh và dắt nhau chạy xuống dưới để tìm chỗ trèo

“ Bị bắt là mời phụ huynh đó”- giọng nói trầm ấm lại vang lên

“ Ê. Thằng nào nói chuyện trót quớt vậy”- nó nổi quạu hỏi lại

“ Tui”- hần trả lời cụt lủn

Hần bước ra. Hần đã trả lời lại nó, chỉ với 1 từ đã có thể diễn đạt được nhưng gì nó muốn hần trả lời. Chính hần đã đứng sau cánh cửa quấy phá nó này giờ. Nó tức vì bị hần chọc nên cái mặt cứ xù xuống, hần thấy cũng tội nên nói:

“ Trưa thì tôi giúp được”

Mặt nó sáng rõ lên. Nó thật sự rất lo cho Tử Kỳ, cũng là bạn thân chơi với nhau 2 năm rồi còn gì. Còn hần thì lại thấy kì lạ, vì sao nó lại vui mừng đến vậy

“ Tử Kỳ chắc là cái tên nhìn lằng tử hòm trước. Nhìn có gì đâu? Không đẹp trai bằng tôi, không thông minh bằng tôi, không handsome bằng tôi, có gì hơn tôi đâu sao cô vui dữ vậy chứ. Nghi lắm”- hần thì thâm với chính mình nhưng thật tiếc vì có người nghe được.

“ Phải rồi cái gì cũng thua anh hết thôi. Nhưng ít ra cậu ấy cũng có một thứ hơn anh. Anh biết đó là thứ gì không?”- Nó hỏi lại hần

“ Thứ gì mà hơn tôi chứ?”- hần tò mò hỏi lại nó

“ Thứ đó là Tử Kỳ bình thường hơn anh. Cậu ấy không mắc bệnh thần kinh như anh, cũng không bị tự kỷ như anh. Nói chung là cậu ấy rất ổn về phần não.”- nó nói như tát nước vào mặt hần.

Hần không thể cãi lại nó được vì nó nói đúng quá mà. Cả 3 cùng đi xuống lớp mình nhưng trong lòng nó có gì đó khó chịu. Cuối cùng nó cũng nhớ ra việc nó muốn hỏi hần, nó quay qua túm lấy cổ áo của hần mà hỏi:

“ Sao anh lại có mặt ở đây? Thích tui rồi nên đi theo chứ gì? Hí hí hí. Kỳ ghê vậy nha. Ngại quá đi à!”

Quyên thì mắt chữ A, mồm chữ O khi nghe nó nói như vậy. Còn hần thì đứng yên như tượng.

10s sau.

Có một bàn tay mang hơi ấm của sự thương hại rất nhẹ nhàng đặt lên mặt...à không lên trán nó và nói với tất cả những tình cảm trong lòng

“Đâu có nóng??? Vậy thì bệnh nặng lắm rồi à”

Có một giọng nói cũng mang theo sự yêu thương, tình bạn và cả sự quan tâm, lo lắng

“Ủa? Tao nhớ là ày uống thuốc đầy đủ và đúng liều rồi mà. Sao lạ vậy. Đừng làm tao sợ ghen mày”

Nó im lặng bỏ đi, trong lòng thì vừa bức tức, lại vừa xấu hổ vì quê. Về đến lớp, nó mới biết.....

6. Chương 6

Nó im lặng bỏ đi, trong lòng thì vừa bức tức, lại vừa xấu hổ vì quê. Về đến lớp, nó mới biết hần học chung lớp với nó. Cả 3 vừa ngồi xuống chỗ của mình thì có một cô gái từ lớp bên cạnh sang. Đó là lớp trưởng lớp K3:

“Chào bạn. Mình là Uyên Linh học K3. Bạn muốn làm quen với mình phải không. Lát tan học đợi mình nha mình đồng ý để bạn đưa mình đi chơi.”

Nói xong ả chạy về lớp. Hần thì không quan tâm gì đến mấy chuyện này, hần quen thuộc quá rồi mà. Chỉ có nó và lớp là có cái nhìn khác. Cả lớp thì nhìn theo ả vì ả quá tự tin vào nhan sắc của mình khi nói rằng ả biết hần muốn làm quen ả. Còn riêng nó thì nó nhìn hần, không hiểu sao khi ánh mắt của hần bắt gặp ánh mắt của nó, người hần cứ như có luồng điện chạy qua. Hần tiến đến chỗ nó với mục đích muốn xin lỗi cho dù lỗi đó không phải do hần gây ra. Thế nhưng những gì hần nhận được là

“Anh...mà cũng có người muốn làm quen sao. Sao lại thế nhỉ? Xấu như anh mà cũng có người thích ư”- nó nói với giọng điệu ngạo nhiên.

Hần chết sững trước câu nói đó của hần. Những gì hần định làm là đây sao? Hần định xin lỗi một con người không biết xấu đẹp đây sao? Không thể nào. Mất hết giá trị của hần thì sao? Không thể nào. Cuối cùng hần quay lại chỗ ngồi của mình sau khi nghe được câu nói của Quyên:

“Kệ. Thông cảm cho nó đi. Chứ con này nó không biết hưởng “của” trời ban đâu”.- Quyên buông ra một câu phũ phàng

“Đồ nào đất sét”- hần chửi nó

“Ủa? Nói có một câu sao ai cũng chửi mình hết vậy”- nó tự thắc mắc với chính mình

Và rồi lớp K2 cũng quên những chuyện vừa xảy ra để trôi theo tiết học.

(Trường Thiên Trà: Là ngôi trường nổi tiếng dành cho những học sinh quý tộc, ưu tú và những học sinh dành được học bổng 3 năm 1 lần của trường. Ngôi trường này nổi tiếng với việc dạy dỗ nghiêm khắc những học sinh vi phạm nội quy nhà trường quá 5 lần. Những điều lệ và nội quy của trường gồm 128 điều. Giờ học : 8h 00 – 20h 00 . Học bán trú. Nghỉ là một tuần được về nhà một lần vào ngày chủ nhật. 21h là tất cả học sinh đều phải đi ngủ. Quá 20h mà phòng nào không có học sinh thì sẽ bị phạt theo nội quy.

Giải thích

Nó và hần và Quyên học giỏi nhưng quậy quá nên đã bị trường từ chối. Nếu không nhờ quyền thế của gia đình thì nó và hần đã không vào được rồi. Nhưng cũng phải công nhận là dù quậy nhưng học rất tốt.

Đại ca trường Thiên Trà: Ninh Lâm Dương : là con 1 trong một gia đình quý tộc. Gia đình cũng có chút tiếng tăm trong giới kinh doanh nhưng không là gì so với gia đình nó và hần. Vì được cưng chiều nên hư hỏng ăn chơi. Nhờ tiền của gia đình mới vào được trường Thiên Trà. Giỏi đánh nhau

Thao Uyên Linh:

7. Chương 7

Thao Uyển Linh: tiểu thư thứ hai của nhà Thao gia. Cha ả trước đây là giám đốc điều hành của công ty nhà nó. Nhưng cách đây 1 năm đã bị nó đuổi việc vì phát hiện ra ông ta làm việc không nghiêm túc. Cha ả là Thao Tấn Bình rất căm ghét nhà nó, đặc biệt là nó nên đã lập nên một công ty kinh doanh đá quý và hiện giờ đang là đối thủ của nhà nó. Gọi Uyển Linh là ả vì cô gái này là một con người nham hiểm và độc ác, có thể bất chấp thủ đoạn. Sau này ả sẽ là người hãm hại cuộc đời của nó. Nhưng...liệu ả có thay đổi vì ai hay không? Hay sẽ mãi là người mưu mô xảo quyệt.

Tiêu Kha: Thiếu gia nhà họ Tiêu và là anh trai của Tiêu Lâm. Là một con người hiền lành, không ăn chơi, hư hỏng. Nhưng Tiêu Kha lại thay đổi tính nết của mình chỉ vì một người con gái. Hiện Tiêu Kha đang đi du học ở Canada.

Kiều Ngọc Bảo Vi: là một cô gái con nhà nghèo nhưng được đi học ở trường Thiên Trà nhờ học bổng dành cho những học sinh ưu tú. Sau này sẽ có nhiều chuyển biến, nhiều sóng gió, nhiều bước ngoặt và nhiều ngã rẽ trong cuộc đời của cô gái này. Là một người hiền lành, ít nói, lo học hành vì thuopwng cha mẹ chứ không quậy phá như nhân vật chính của chúng ta. Nhưng cô gái này sẽ thay đổi tất cả từ suy nghĩ đến tính tình sau một lần gặp gỡ định mệnh với... Đó là một ẩn số. Chỉ có thể biết rằng cô gái này thuộc kiểu người “ im im mà hiểm”)

8. Chương 8

“ Giỏi gói”- hần lại chen vô câu thứ hai, cạnh khóe nó.

“ Mình thách cả hội tụi nó luôn đó. Dám đụng đến cậu thì không yên với mình đâu. Mình dư sức chơi với bọn nó”- nó lại la oang oang lần thứ ba.

“ Khỏe gói”- hần lại chen vô câu thứ ba, cạnh khóe nó.

Dường như lần này nó không chịu đựng nổi hần nữa nên đã quay ngoắt lại nhìn hần với ánh mắt hình viên đạn.

“ Anh sao vậy. Sao cứ leo vô hòng người ta ngồi hoài vậy. Tui bức mình anh rồi đó. Lần nữa thì đừng trách”

“ Chứ ai bảo cô khua môi múa mép giỏi quá làm gì chứ. Nếu tôi nói là tôi có thể giúp được cô thì sao? Cô có đòi giết tui nữa không”- hần hỏi nó

“ Thật không? Vậy thì tốt quá. Có tin gì báo tôi biết nghe.”- nó vui mừng nói với hần

“ Hades...à không. Tử Thiên à! Mình không muốn cậu xảy ra chuyện gì đâu. Cậu đừng tìm bọn nó. Được không?”- Tử Kỳ lo lắng cho nó.

“ Yên tâm. Không sao đâu mà. Cậu khỏe chưa. Mình đi chơi nha. Tớ muốn ăn spaghetti hải sản quá.”- mắt nó sáng rỡ lên vì ăn

“ Đi chơi cái đầu của cô ấy. Lát nữa phải về trường bây giờ. Bộ cô muốn bị bà Hiệu Trưởng già đó cho đứng ngoài nắng lắm hả?”- hần luôn là người tạt cho nó gáo nước lạnh

“ À quên. Vậy thôi. Bữa khác mình đi nha Tử Kỳ. Bây giờ mình chỉ ở chơi một lát thôi rồi về à.”

“ Vậy thôi. Mình ra ngoài Bar chơi đi”- Nhã Quyên lên tiếng

“ Úi trời. Nãy giờ cô mới chịu lên tiếng đấy hả tiểu thư Nhã Gia Gia”- nó nói khích Quyên.

“ Mấy người dành nói hết có cho tui nói tiếng nào đâu”- Quyên có vẻ rất bức bối

Tất cả mọi người đều bước ra ngoài để chơi. Năm đứa nó ngồi chung một bàn (nó,hần,Tử Kỳ, Quyên và Zeus). Có phục vụ bước đến hỏi

“ Ông chủ và khách của ông dùng gì ạ”

Nhưng rất tiếc tiếng nhạc đã át cả giọng nói của anh bởi bàn nên chuyện hần là ông chủ ở đây vẫn chưa có cơ hội để mọi người biết

“ Ê Thiên. Quán này cũng đẹp đấy chứ. Phục vụ cũng toàn là trai đẹp không thôi, chắc ông chủ đẹp trai phải biết. Không biết là ai nhỉ?”

Có cơ hội rồi, suy nghĩ vừa thoáng qua đầu là hần liền mở miệng ra để nói về chuyện quán Bar này là của mình thì có một giọng nói nữ vang lên

“ Anh nhớ phải bo thêm cho em đó nha”

Tiếp nối theo sau là giọng nói ngọt ngào mà sắc lẹm của nó

“ Thằng chủ của quán Bar này là thằng nào vậy. Trong đây cũng có kiểu gái như vậy sao”

Hần tiu nghỉu im lặng. Không dám hé môi nửa lời chuyện hần là chủ. Cuối cùng bởi bàn cũng mang thức uống đến cắt đứt những đoạn hội thoại, những suy nghĩ trong đầu của 5 con người này. Tử Kỳ và Quyên thì vẫn uống như cũ là Win Vermouth và Bourbon, Zeus thì chỉ uống được Chivas 18,

Còn hần và nó thì uống Tequila và Rosemint Gin- đây là một loại rượu nhẹ có vị hoa hồng và bạc hà. Gọi nó là rượu vì nó được pha chế cùng Gin

Nó với tay lấy ly của Tử Kỳ và tráo với ly của mình kèm theo một câu nói lo lắng làm hần ngứa mắt

“ Biết ngay là thế nào cậu cũng uống cái này mà. Bình thường thì không sao nhưng giờ cậu đang bệnh thì không được uống nó. Uống cái này đi, mình kêu cho cậu đó vẫn có rượu trong đó nhưng nhẹ hơn nên chắc uống không sao đâu”

“ Nhưng mà ly của mình nặng lắm nên cậu không uống được đâu”- Tử Kỳ giật lại ly trên tay nó

Nó cương quyết không nghe mà vẫn cứ giữ lấy uống. Tính nó là búng thế đấy nhưng thật ra mà nói thì nó uống được rượu chỉ có điều là tửu lượng không được cao nên nó sợ không làm chủ được mình vì thế mới không thích uống rượu thôi. Cả đám tụi nó đứng dậy chuẩn bị đi về, nó lên tiếng

“ Zeus. Em giúp Thiên Bảo tìm ra bọn đó cho chị ghen. Tìm được thì gọi điện báo chị biết. Chị đi đây”- nó quay lại dặn dò Zeus

Xe đưa ba đứa nó về lại chỗ cũ, ba đứa nó lại hí hục treo tường vào nhưng khó khăn hơn nhiều. Cũng phải thôi vì trời đã bắt đầu tối rồi mà hần thì lại có tật ở mắt khi trời tối, không có điện nên vì thế ánh mắt quan sát sắc bén của hần cũng đã mất tác dụng. Cả Quyên và hần chỉ còn biết trông chờ vào nó nhưng nào có ai ngờ niềm hi vọng đó lại vụt tắt nhanh đến như vậy đâu chứ. Khi nó được giao nhiệm vụ là phải làm người dẫn đường đưa cả đám về lại ký túc xá mà không bị ai phát hiện ra. Lúc nó nhảy khỏi tường rơi xuống đất đã đè lên một thứ gì đó mềm mềm, êm êm như nệm vậy. Nó cứ nghĩ là ai lót nệm cho tụi nó nên nó hô to để hai nười kia nhảy xuống. Khi cả hần và quyên nhảy xuống thì nó cũng vừa đứng dậy, nó quay lưng lại nhìn và la to

“ Á...á...á. Cái bàn tọa của ai vậy trời.”

Hần phải bịt miệng của nó lại nếu không chắc cả trường biết quá. Hần nhìn kĩ lại thì cung may là người này đã ngắt xỉu nhưng...

“ Ô...sao mà quen quá”- hần lầm bầm

“ Nói gì vậy. Biết ai không?”- nó hỏi hần

Hần con đang nhớ lại khuôn mặt của người phụ nữ này và cuối cùng cũng nhớ ra liền nắm tay 2 đứa nó chạy

“ Mau chạy đi không là chết cả lũ bây giờ. Bà già mà cô vừa đè lên là bà già lựu đạn -

9. Chương 9

Quay trở lại với nó, nhìn nó trong gương thật tuyệt biết bao, trông như một cô búp bê xinh đẹp, có lẽ tạo hóa đã cho nó vẻ đẹp trong sáng nhất, thông minh nhất, liều lĩnh nhất và cũng can đảm nhất cùng với cái

đầu mù màu khi nó quyết định

“ Nhìn được chưa nhỉ? Ổn không ta? Vào Bar có điều hòa nên chắc cũng lạnh lắm. Mang thêm áo khoác cho chắc. Để xem, mặc áo nào hê?... Đây rồi. Mặc váy đen, áo gile đỏ đi. Quá đẹp”

Ồi không. Đen mà kết hợp với đỏ sẽ tạo nên sự huyền bí thế nhưng chỉ dành cho những người thật sự can đảm mà thôi vì chỉ họ mới dám, đã vậy con áo gile nữa chứ. Vậy thì mặc ầm chỗ nào trời. Nói là làm, nó cầm theo chiếc áo và đi ra khỏi phòng

“ Dì không cần đợi cửa con đâu nha dì. Dì cứ ngủ đi nhưng đừng khóa cửa sổ phòng con”

Nó leo lên con xé cưng của nó và đi đến quán Bar Hell Perilous nơi nó làm chủ

“ Chào cô chủ”- bảo vệ chào nó

“ Chào chú. Làm việc tốt nha chú”- nó tươi cười

Nó tiến thẳng vào phòng họp của Hell ở quán Bar này gặp Quyên và Kỳ chờ sẵn ở đó. Nó với tay lấy cái mặt nạ từ tay Quyên đeo vào. Cái mặt nạ đó như có phép thuật làm nó thay đổi vậy. Thật đáng sợ, trên gương mặt thanh tú đó không còn nở nụ cười nữa mà là một sự lạnh lùng. Cả 3 thủ lĩnh của Hell đều lạnh lùng như vậy nhưng có lẽ chỉ trước mặt đàn em thôi. Chúng nó dắt nhau tiến ra phía sân sau của trường nơi đã có bọn Địa Tâm đợi sẵn từ trước.

“ Cũng đúng giờ quá đấy. Giờ trưa nào thủ lĩnh đâu, bước ra đi”- giọng của tên cầm đầu Địa Tâm

“ Hera. Gọi cho Zeus đến đây đi và cho bọn đàn em mình đi chơi đi. Không lại tốn thêm lực lượng đấy. Bọn này không đơn giản đâu”- nó nói với Quyên

“ Vâng. Hades”- Quyên thật sự sợ uy quyền của nó lúc này vì nhìn nó như một người khác

Nó tiến đến phía Địa Tâm nói to

“ Tao đây. Rồi sao”

“ Bọn bây sợ tao à. Sao phải đeo mặt nạ. Tao muốn thêm điều kiện, nếu tụi tao thắng mày phải gỡ cái mặt nạ đó ra. Tao nghe nói Hades có nét đẹp không đơn giản”

Nó suy nghĩ về điều đó, dường như nó đang có toan tính gì đó, nó bỏ qua lời khuyên của Ares và Aita mà nói

“ Được. Tao đồng ý với mày. Định Dương Vỹ”

Nghe nó nhắc đến cái tên đó tự nhiên tên đó giật mình. Giờ là lúc mỗi băng đưa ra một tên để giao kèo về địa bàn. Hiện giờ trong tỉnh nó là người nắm trong tay số địa bàn nhiều nhất, còn trong nước thì rải rác các đàn em nên số địa bàn của nó chiếm 3/7 cả nước. Bọn Địa Tâm kia nói rằng chúng muốn có 2/3 số địa bàn của nó trong tỉnh nếu chúng thắng trận này với nó. Ares cũng đã thỏa hiệp và đồng ý về chuyện này rồi. Dù sao trước giờ, chuyện địa bàn không phải chuyện của nó. Cùng lúc đó thì Zeus đến diện kiến trước mặt nó. Nó lui ra phía sau để tất cả bắt đầu đánh, trước giờ nó rất ít khi tham gia trận đánh nào vì thường là bọn kia ngã gục trước khi đến nó

‘ Love you and love me.

Cong bu ceng wang ji he ni zai yi qi de tian mi.

Love you and love me.’

Điện thoại nó đổ chuông mà nó không để ý, có lẽ nó đang lo chuyện Công ty. Cũng vì quá lơ đãng mà một tên đàn em của bọn Địa Tâm đã trông thấy và đến gần nó nhằm chơi xấu nó.

“ A lô...oái”- giọng nó cất lên

Tên kia cầm dao đâm tới tấp vào nó, hình như nó có duyên với dao hay sao ấy.

“ Có chuyện gì vậy em. Em lại đánh nhau nữa sao? Cẩn thận đó, mai có buổi họp em đừng để ặt bị trầy nha. Chuyện em nói chị đã làm rồi. Đúng như em nghĩ, cha của Đinh Dương Vỹ hiện đang sắp mất chiếc ghế Giám Đốc vì bị Công ty khác cướp hợp đồng.”

“ Em biết rồi. Vậy nha chị”

“ Tụi bây quá lắm rồi, xài thủ đoạn với tao sao, cỡ mày chưa đủ sức đâu”- nó nói với tên đã đánh lén nó đồng thời quan sát tên cầm đầu của Địa Tâm thì thấy hắn đang đứng chơi có nghĩa là chỉ với bọn đàn em mà Hera và Ares đã đổ mồ hôi rồi thì chúng rất mạnh.

Nó cũng tham gia cuộc đánh nhau này, nó chỉ cần nhìn sơ qua đã biết tên này hoàn toàn không có tí nào gọi là biết võ cả ngoài chuyện dùng dao nên nó cũng cần cẩn thận. Nó đưa chân lên thật cao để đá con dao của tên đó đồng thời xoay người và đưa cùi chỏ của mình vào mặt tên đó. Có vẻ như hắn đã loạng choạng, đứng không vững nữa nên nó đạp thẳng chân vào người tên đó làm hắn ngã xuống và bất tỉnh

Nó tiến đến gần Zeus vì biết cậu vừa bị đâm xong nên

“ Zeus. Em gọi cho Oya giùm chị đi. Nó biết dùng dao đó. Mình phải đi độc trị độc thôi, chứ không thể chơi dăng hoàng với tụi này được. Trận này chị cần phải thắng, không thể thua được”- nó ra lệnh cho Zeus

“ Dạ. Em biết rồi thưa chị”

Zeus lấy điện thoại ra gọi và 2 phút sau thì Oya đã có mặt tại đó để cùng nó chơi với bọn Địa Tâm. Giờ thì nó mới thật sự là chơi vì nó sẽ không đùa giỡn nhẹ nhàng với bọn đó nữa. Oya đã rút dao ra và nhập cuộc, nó cũng vậy, nó cũng bắt đầu nhập cuộc mà không cần dao. Nó chạy thẳng đến cổ Vỹ và ra tay, nó và Vỹ cân sức cân tài nhưng nó đã trở hết tài nghệ của nó ra đâu chứ. Nó biết tên này không dùng dao nên nó đã lùi lại độ chừng ba bước để tung đòn quyết định khi thấy những trợ thủ đắc lực của mình đã hoàn thành nhiệm vụ. Nó chạy thật nhanh trong ba bước đó và bật thật cao đồng thời đưa hai chân ra kẹp lấy cổ hắn và xoay hông nó thật mạnh để quật ngã tên này.

“ Đây chẳng phải là thể đòn kẹp cổ trong vovinam đó sao? Tại sao cô ta lại biết đòn này được chứ. Cô ta không sợ nếu mình phản ứng nhanh và né kịp sao? Cô ta dám dùng đòn chí tử này với mình sao? Liều mạng quá đấy. Con gái à? Quả là thú vị”- tên cầm đầu Địa Tâm mỉm cười vì nó và hắn đồng ý đứng yên cho nó dùng đòn này đồng thời hắn tựa theo sức xoay người và sức bật của nó mà té xuống. Cũng nhờ vậy nên hắn không bị gì ngoài việc là...ê mông vì khi ngã xuống thân người hắn đã đỡ cho nó.

Nó khá ngạc nhiên khi nó nhìn thấy trên mặt tên này lộ rõ vẻ am hiểu vậy mà tại sao lại không né. Tên thủ lĩnh đứng dậy phũ phũ quần áo và đưa tay ra bắt tay với nó như chuyện hắn đã thua vậy. Nó ức

“ Tôi biết nếu lúc đó anh né thì người ngã sẽ là tôi và thậm chí có thể giờ này tôi nằm viện rồi nhưng tôi muốn biết vì sao anh lại né và tại sao lại chấp nhận thua? Chết giểu tôi hả?”- nó vẫn còn hung hăng như trước.

“ Tôi thua cô thật sự đấy. Không phải chế giểu đâu. Trước giờ tôi chưa thua ai nhưng lần này thua một con nhóc thì nhục thật nhưng phải công nhận thôi. Tôi thua là thua ở cái sự liều lĩnh và gan dạ của cô đấy. Xem như tôi giao cho cô địa bàn tôi đang giữ”

Nói xong cả đám kéo đi chỉ còn con băng nó vẫn đứng ở đó. Giờ mới là lúc nó thực hiện kế hoạch mà nó đã cất công nghĩ ra đây.

“ Đinh Dương Vỹ. Khoan đi đã. Tôi có chuyện muốn nói. Xem như chúng ta hòa và tôi sẽ không lấy đi địa bàn nào của anh cả bù lại anh hãy gặp riêng tôi. Được không. Tôi có việc muốn bàn bạc và nếu như anh bỏ lỡ thì sẽ hối hận đó. Sao, anh đồng ý không?”- nó tuân một tròn không cho người ta nói

“ Haha. Cô vừa hỏi xong thì đã đe dọa. Tôi làm sao dám từ chối chứ. Được vậy gặp ở đâu”

“ Tối nay tôi sẽ nhắn tin cho anh. Tôi biets số điện thoại anh rồi. Khởi hỏi sao tôi biết đi. Tôi đi đây”

Nói xong băng nó bỏ đi dưới sự khó hiểu của tất cả mọi người.

(Oya: một người trợ thủ nữa của Hades cai quản linh hồn. Cô rất giỏi về dao nhưng cô luôn mang một cái mặt nạ khiến mọi người trong băng khá tò mò về cô nhưng nghe lời Hades tất cả không hỏi gì về cô nữa.

Cô gia nhập Hell chỉ vì nghe cái danh của Hades nhưng không ai biết tên thật của cô cả ngoài cái biệt danh Oya do nó đặt cho cô.)

“ Xin lỗi mọi người. Tôi làm mọi người nhọc công rồi. Còn làm Zeus bị đâm oan nữa”- nó cúi đầu xin lỗi Hera, Ares, Zeus, và Oya.

Tất cả đều bỏ qua cho nó vì họ hiểu những việc mà nó làm không bao giờ là vô lý cả. Tất cả giải tán và đi về. Riêng nó và Quyên, Tử Kỳ thì còn đứng nói chuyện

“ Sao mày làm vậy”- Quyên hỏi nó

“ Tao có việc. Tao sẽ kể sau được không”

“ Việc gì. Nói”

“ Thì là chuyện..... nó có nói chuyện âm mưu của nó cho 2 người kia biết hay không?

10. Chương 10

“ Thì là chuyện...ủa? Tiêu Lâm, cậu làm gì ở đây vậy?- nó nhìn ra phía sau Quyên và nói

“ Ủa? Sao lại ở đây. Cậu nói là nhắn tin ỉnh mà...ủa?”- Quyên quay ra sau lưng mình để nói chuyện với Lâm thì...

“ Con chết bầm chết dịch mắc toi kia. Sao mày lừa tao hoài vậy, biết người ta hiền lành yếu đuối mà còn lừa hả?”- Quyên rửa xả nó không thương tiếc

Nhưng chẳng được bao lâu, Quyên lại nhắn tin cho nó

“ Mày đang ở đâu? Cho tao đi ké với, xe của tao, tao cho Tử Kỳ mượn rồi. Tao sẽ không hỏi mày chuyện đó nữa”

“ Bãi đâu xe của Bar”- nó trả lời lại

Quyên đến bãi đỗ xe của Bar và cùng nó đến quán Bar Amuro theo như địa chỉ Lâm đã nhắn tin nhưng khi lên xe thì Quyên đã trông thấy thảm họa và ré lên

“ Á...á...cái gì đây”

Quyên vừa cầm chiếc áo khoác của nó giơ lên vừa hỏi nó, thế mà nó vẫn rất bình thản khi trả lời

“ À thì áo khoác của tao đó, đẹp không”

“ Đẹp cái đầu mày đó. Mày tính mặt cái áo gấm ghiếc này đi chơi hả? Ghé vô trung tâm mua sắm đi, tao kiếm cho, nhím gấm quá đi mất”

Tính tụi nó vốn dĩ là rất giống nhau, nói là làm nên chỉ trong chớp nhoáng Quyên đã mang ra cho nó một cái áo khoác lửng tay dài màu trắng và khi nó mặc vào thì trông nó cá tính hơn hẳn. Thật đúng là người có mắt thẩm mỹ có khác chứ không như ai kia. Xe nó dừng trước quán Bar Amuro, nó xuống xe đi vào trong thì đã thấy Lâm vẫy vẫy tay với Quyên, còn phần hắn thì bị 2, 3 cô vây xung quanh nên có thấy nó đâu chứ. Chỉ khi nào nhìn thấy Quyên thì hắn mới vươn tay kéo nó ngồi xuống gần hắn mà thôi. Hắn hỏi nó

“ Sao cô lâu quá vậy? Cô uống gì, tôi gọi cho. Cô uống Rosemint Gin hả? Để tôi gọi cho”- hắn giơ tay về phía phục vụ và gọi thì đã bị nó chen ngang cướp lời

“ Cho tôi một cocktail sherry chery bailey sữa đi”

“ Ủa? Rõ ràng hôm trước tôi thấy cô gọi thứ khác mà?”

“ Cái đó tôi gọi là để cho Tử Kỳ uống. Mà hôm nay anh sao vậy? Sao tôi thấy anh lo cho tôi quá vậy”

“ May uống rượu đi. Tối nay uống bữa đi mày”- Quyên kêu nó uống rượu

“ Cũng được. Vậy cho tôi một chai rượu Vodka hoa hồng đi”

“ Ít gì cũng phải vậy chứ. Tối nay chơi một bữa cho thật đã đi nào”- Quyên lên tiếng

Cả bốn đứa nó đều lên sàn nhảy và làm khuấy động cả một quán Bar vì tụi nó quả thật là những cặp trai tài gái sắc, kể cả nó, hấn và Quyên, Lâm. Quyên nhìn cặp nó và hấn thì lại trầm xuống khiến cho Lâm thấy lo.

“Em sao vậy?”

“ Anh nói thật em nghe đi. Anh nhìn tụi nó có hợp nhau không anh- Quyên hỏi Lâm

“ Nói thật, khi anh quen biết Bảo thì nó là người rất trầm tính, ít nói và lạnh lùng. Có lẽ vì nó mặc cảm về sự khác biệt của mình nhưng anh đã từng nhìn thấy nụ cười của nó kể từ ngày đầu tiên nó gặp Thiên em à”- Lâm đã nắm tay Quyên quay trở lại bàn để ngồi nói chuyện

“ Khoan đã. Anh nói Cậu ấy khác biệt mọi người là sao?”

“ Thật ra, dòng máu đang chảy trong người Bảo là loại máu hiếm Rh- , có nghĩa là trong 10.000 người mới có 4-7 người mang nhóm máu Rh-. Vì vậy mà cậu ấy luôn nghĩ rằng mình khác biệt với mọi người, lúc nhỏ cậu ấy hay bị người khác đánh vì chuyện này nên cậu ấy mới trở nên lạnh lùng như vậy”

“ Sao lại có chuyện này chứ, nhưng thật sự em không muốn kết hợp Thiên với Bảo”

“ Anh biết, người em muốn kết hợp với Thiên là Tử Kỳ đúng không. Am=nh xin lỗi nhưng dù có là bạn em thì anh cũng phải nói, em đã biết gì về người con trai đó chưa mà dám giao bạn mình cho tên đó. Anh thì anh không tin tên đó đâu, nhìn mắt hấn quen lắm nhưng anh không nhớ là đã gặp ở đâu nữa”

“ Anh nói thì em mới nhớ, rõ ràng là trước giờ Kỳ chưa bao giờ đưa tụi em về nhà cả”

“ Ê ra chơi đi. Sao vô đây hết vậy”- nó đến bàn hỏi

“ Á á á. Mà làm tao hết hồn à”- Quyên chửi nó

“ Mày trở tài DJ ọi người lác mắt đi”

“ OK búp bê”- nó nháy mắt cười

“ Xoàng. Tôi cũng biết”- hấn la làng

“ Lên luôn đi”- nó vẫy tay hấn

Cả bốn đứa nó chơi đùa vui vẻ bên nhau như vậy đấy. Cả bốn đứa nó vô tư như vậy đấy. Cả bốn đứa nó sẽ là những người bạn thân luôn bên nhau như vậy đấy. Cả bốn đứa nó sẽ chẳng bao giờ biết rằng định mệnh sắp cho bốn đứa nó gặp một người để rồi tất cả sẽ bị xáo trộn bởi con người ấy. Cả bốn đứa nó cũng chẳng biết rằng chúng nó sắp gặp thêm một người bạn nữa....để rồi người đau khổ là nó. Nhìn nó trên sàn lúc này thật đẹp biết bao nhưng sao đôi mắt của nó lúc nào cũng sâu thẳm vậy chứ. Nhìn đôi mắt ấy khó có ai biết được thật ra trong lòng nó nghĩ gì. Trên khuôn mặt thanh tú ấy luôn nở nụ cười với tất cả mọi người thế nhưng ánh mắt ấy cứ như cuốn hút người ta vào những suy nghĩ sâu trong lòng nó. Cũng như những nhà nghiên cứu khoa học đã từng nói rằng “ Cung Bảo Bình luôn là cung khó hiểu nhất mà”. Biết sao được khi nó thuộc cung Bảo Bình chứ. Trên trán nó đã lấm tấm mồ hôi và rồi...

“ Dậy đi. Tối nhà cô rồi đó. Làm gì có ai đang chơi nhạc mà buồn quá lại lẩn ra ngủ không chứ. Đi với cô lúc nào tôi cũng bị quê hết”- hấn gõ đầu kêu nó dậy

“ Xin lỗi. Tại tôi mệt quá. Cảm ơn đã đưa tôi về”

“ ...”

“ Sao vậy. Có gì hả?”- nó hỏi hấn

“ Không. Tại tôi hơi ngạc nhiên khi thấy cô cảm ơn tôi”- hấn cười nói với nó

“ Tôi hỏi anh chuyện này được không?”

“ Bình thường cô không cần hỏi trước tôi thì đã nói rồi mà. Sao hôm nay lịch sự vậy”- hấn chọc nó

“ Im đi. Tôi nghiêm túc đó. Trong kinh doanh nếu mình không đủ sự liều lĩnh thì có làm hỏng việc không? Vẫn là cẩn thận tốt hơn hay liều sẽ tốt hơn nếu mình đang núi cao?”- nó hỏi với giọng rất buồn làm hấn khó chịu

“ Tôi sẽ không trả lời câu hỏi của cô mà tôi hỏi lại cô. Nếu cô đang đứng trước một vách núi và sau lưng có bọn người xấu đang đuổi theo cô, trên vách núi đó có một nhánh cây nhưng cô không biết nó đã khô chưa và có chắc chắn hay không thì cô sẽ làm sao? Cô sẽ liều mạng nhảy xuống và nắm lấy nhánh cây đó chứ? Hay cô sẽ cẩn thận chọn cách là đi cùng bọn xấu”

“ Nếu đi cùng bọn xấu thì tôi cũng sẽ chết thôi. Nhưng nếu nhảy xuống lỡ nhánh cây đó là cây khô thì sao, lúc đó tôi cũng chết”

“ Nhưng nếu nó không khô, hoặc nó là cây thuộc họ dây leo thì sao chẳng phải cô được cứu sao?”

“ ”

“ Cũng như Drew Houston đã từng nói “Don’t worry about failure; you only have to be right once.(Đừng lo về thất bại; bạn chỉ cần đúng một lần thôi). Và cô cũng vậy, hãy thử hết mọi cách trước khi mình thất bại, đó không gọi là liều lĩnh mà là dám nghĩ dám làm”

“ Tôi đi vô đây. Ở đó mà nghe anh nói nhảm”- nó lại chọc hấn

“ Đi chết đi. Chắc mình điên với con nhỏ này mất”

Hấn bỏ đi, còn nó quay vô nhà và đi thẳng lên phòng, không hiểu sao khuya như thế này mà nhà vẫn còn sáng điện. Khi nó đi lên phòng nó có nhìn qua phòng của ba mẹ nó, có vẻ như ba nó vẫn chưa ngủ, cũng chính vì vậy mà đêm nay nó quyết tâm phải làm cho xong bản kế hoạch để sáng mai ba nó xem qua. Nó đã vắt óc mình để cho ra được một bản kế hoạch khá là hoàn hảo và cũng không kém phần liều lĩnh khi nó không cần nguồn vốn từ các chi nhánh bán đi. Chính vì nó biết rằng các chi nhánh đó sẽ sinh ra lời cho nó nên nó mới giữ lại.

“ Bản kế hoạch xem như là thành công rồi. Mang qua cho ba xem đã”

Nó mang bản kế hoạch qua cho ba nó xem và ba nó khá ngạc nhiên về năng lực thật sự tồn tại trong nó

“ Tại sao con dám như vậy? Con sợ thất bại sao?”

Nó nhớ lại những gì mà hấn đã nói với nó và quyết tâm với ba nó.

“ Thời gian là 2 tuần, còn sẽ làm Công ty đứng vững. Được không ba?”

“ Được. Ba giao nó cho con. Chỉ cần 2 tuần mà con làm Công ty trả được hết số nợ hiện tại thì ba sẽ giao nó cho con. Ba không đòi hỏi con phải làm cho có lời. Mình ngoéo tay với nhau nào”

“ OK ba. Con yêu ba”

Nó vui mừng nhảy chân sáo về phòng, đóng cửa phòng lại và đánh một giấc mãi tới.....

(Tập đoàn Đá quý TG: thời gian bắt đầu làm việc là 7h30. Vị trí của cha nó trong tập đoàn là Chủ tịch Hội Đồng Quản Trị và cũng là Tổng Giám Đốc vì số cổ phần của cha nó có % cao nhất. Giờ có nó thì cha nó sẽ chỉ đảm nhiệm chức Chủ tịch Hội Đồng Quản Trị mà thôi, còn chiếc ghế Tổng Giám Đốc đã có nó lo. Tập đoàn này chuyên cung cấp các loại đá quý và tạo nên những sáng tạo mới trong đá quý. Tập đoàn TG đứng thứ nhì Thế Giới vì số đơn đặt hàng luôn được gọi là nhiều nhất, và các bản hợp đồng luôn châu chực Công ty này ký. Thế nhưng trong khoảng thời gian này, Tập đoàn bỗng nhiên giảm hấn về số đơn đặt hàng cũng như hợp đồng, tất cả đều bị Công ty kinh doanh và phát triển đá quý Tân Bình cướp mất. Những mẫu đá mới cũng vậy, tất cả đều được Tân Bình sản xuất nên tập đoàn mới gặp khó khăn về vấn đề tài chính.)

11. Chương 11

Về phía nó

6h00 phút

“ Oáp...”

Nó đã dậy, tuy vẫn còn ngái ngủ nhưng bước đi vẫn rất vững chắc

‘ Cốp’

“ Á. Trước giờ không dậy sớm, giờ khó chịu quá”

Nó than vãn sau khi tông đầu vào tường, nó đã làm xong vệ sinh cá nhân và đang xuống lầu để ăn sáng thì gặp mẹ nó từ trong phòng bước ra. Mẹ nó nhìn thấy nó thì hoảng hồn và hét lên

“ Á...á...á”

“ Con dậy. Có phải ma đâu mà mẹ la dữ vậy”

“ Ai bảo mày dậy sớm quá chi, trước giờ muốn dậy sớm đó là điều không tưởng mà con”

“ Thì giờ tưởng rồi đó”

Nói dứt lời nó đi thẳng xuống nhà, ba nó cũng vừa bước ra khỏi phòng và đang sau lưng mẹ nó, ba nó đã nói ẹ nó nghe những gì mà đêm qua cha con họ bàn bạc.

Ở tại phòng ăn

“ Con đi làm cũng tốt, đừng quan tâm tới tuổi tác, họ không dám cãi con đâu. Mà con nè, con đi làm thì giúp mẹ trả thù một người được không?”- mẹ nó đang nhờ vả nó làm chuyện xấu

“ Mẹ nói đi. Làm được thì con làm”

“ Chuyện này đơn giản lắm mà lại hợp với tính con nữa. Con giúp mẹ quây cho con thư kí của cha con một trận đi xem như là giảm stress sau những công việc vất vả cũng được mà. Con đó nó lẳng lơ lắm, thấy cha con phong độ là theo mãi, mà mẹ thì ít đến công ty nên không làm gì được”- mẹ nó hậm hực

“ Yes madam. Mẹ hiểu con đó nhưng mà mẹ cũng lo giữ chồng mình đi, đừng có theo đuổi nghề thiết kế thời trang nữa. Mẹ làm bao nhiêu năm rồi không chán sao? Hết người mẫu tới thiết kế”

“ Kệ. Chuyện của mẹ. Mẹ thích thì mẹ làm. Mẹ vẫn còn trẻ mà, mẹ phải sống theo đam mê chứ, mẹ mới có 38 tuổi chứ mấy.”

“ Ồi. Coi chừng ba theo mấy cô trẻ đẹp khác thì mẹ đừng có khóc à. Ba có 38 tuổi thôi, cũng còn đẹp trai quá mà”

“ Thôi thôi. Cho tui xin hai mẹ con. Khổ ghê, tính tình gì mà giống nhau như đúc, gặp là gây, lại con quây eo chang hý nữa chứ. Em à. Lúc trước quây không đủ sao em?”

“ Anh dám nói mẹ con em là y chang heo hả? Vậy sao còn yêu còn lấy hả?”

“ Con yên tâm. Nếu mà ba con có tính lẳng nhăng thì mẹ đã thành người thiên heo rồi chứ không làm người mẫu với thiết kế đâu”

“ Eo. Khiếp. Chưa gì đã bị hãm bị thiên rồi. Hihi. Thôi con no rồi. Con lên chuẩn bị đây”

Gia đình yêu quý của nó như vậy đấy. Rất vui, họ có thể bên nhau trong mọi hoàn cảnh, nó cảm thấy tự hào về gia đình ấy lắm. Nó đang cảm thấy phân vân, nó không biết mặc đồ gì thì hợp nên nó đã nhờ đến sự giúp đỡ của mẹ nó.

“ Mẹ ơi. Con chịu rồi.”

“ Hôm nay là buổi đi làm đầu tiên của con, mẹ nghĩ con nên để lại trong mắt mọi người cái dáng vẻ sang trọng và trưởng thành của chính mình đi. Con qua đây, mẹ sẽ cho con thử những kiểu mẹ mới thiết kế”

Mẹ nó dẫn nó qua phòng thiết kế của bà ấy và chọn cho nó một bộ công sở, bà ấy chọn cách kết hợp một cái đầm ngắn màu trắng và có xòe ở dưới chân váy đưa cho nó

“ Mẹ ơi, nó ngắn quá, chỉ dài hơn eo của con có tí xíu thôi, con không mặc đâu”- nó giãy nảy với mẹ nó

“ Ok. Đúng như những gì mẹ nghĩ. Con khá cao nên cái đầm này sẽ ngắn, con mặc đi, rồi đợi mẹ tí”

Nó vùng vẫy tỏ ý không muốn nhưng vẫn phải mặc, mẹ nó đã đưa nó một cái chân váy đen và bảo nó mặc thử. Ở phía trên là chiếc đầm trắng được mẹ nó cách điệu thành cái áo có xòe bên dưới và đi cùng là chân váy đen dành cho công sở. Nhìn nó lúc này cứ như 20 tuổi chứ không còn là cô bé 17 tuổi nữa. Và hình như nó cũng hài lòng.... Haizz, thật ra nó thấy đẹp thì mặc thôi chứ có biết gì đâu mà hài lòng chứ, mẹ nó đưa nó qua phòng của bà ấy và trang điểm cho nó. Nó la làng

“ Không không. Con không bôi bôi trát trát mấy cái này đâu. Con không thích tô phân trát sôn đâu”

“ ừ???”

“ Con lộn, nói chung là con không thích đâu.”

“ Mẹ chỉ kẻ mắt thôi, chứ mặt con trái xoan mà lại da trắng và mịn nữa nên mẹ không cần đánh phấn đâu”

Mẹ nó đã chọn cách kẻ mắt theo kiểu mắt khói đen để làm nó trở nên sexy hơn và mẹ nó có kết hợp với nhũ vàng để làm nó sang trọng và trưởng thành hơn

“ Xong rồi. Sau hôm nay con có thể mặc tất cả những gì con thích”

“ Thiệt không mẹ? Quần đùi áo ba lỗ được không mẹ?”

“ Con phải mặc đầm hoàng chứ. Có muốn ăn chối không? Mà Uyên có biết chuyện này không? Từ nay con không đi chơi được đâu, con có hối hận không”

“ Gì dữ vậy. Xong vụ này thì công ty thuộc về con. Lúc đó con muốn gì không được, con bán công ty lấy tiền đi chơi cũng được ấy chứ”

“ Mèn đét ời. Ông trời ngó xuống mà nghe con tui nó nói nè. Mày đi đi. Mày còn ở đây chắc tao tăng xông quá”

Nó quay mặt đi mà trong đầu vẫn không hiểu được là nó đã nói sai điều gì. Xuống đến nơi thì nó thấy ba nó đang chờ nó trước cổng

“ Đi thôi. Sáng nay ba sẽ giới thiệu con với những người con cần”

Nó và ba nó lên xe để tài xế riêng đưa đi. Nhìn kĩ nó lúc này đi, gương mặt trái xoan và nụ cười vô tư của nó lúc này đã biến mất. Nhìn nó cứ như người 25 tuổi vậy, trưởng thành , sang trọng và không kém phần sexy khi cái váy đen kia đã tôn lên làn da trắng nõn nà của nó. Không phải nó không cười hay nó căng thẳng mà vì đôi mắt màu xanh thiên thanh của nó cộng với dáng vẻ lúc này làm nó trở nên “đàng hoàng” hơn hẳn.

7h30 phút . . . Xe dừng trước cửa công ty.

“ Chúng ta đi thôi con”

“ Chào Chủ tịch”

Cha con nó bước vào công ty, tất cả mọi người nhìn thấy ba nó đều cúi đầu chào và ai cũng nhìn nó như sinh vật lạ. Phòng Tổng Giám Đốc của nó nằm ở gần cuối lầu 3. Căn phòng không có vẻ gì là sang trọng cả nhưng có vẻ khá là to lớn, bàn của nó được kê ở một góc cạnh cửa sổ, phía ngoài phòng là cửa Thư ký – người mà mẹ nó giao nhiệm vụ trả thù.

“ Thư ký kim vào phòng tôi gấp”

“ Ba à, con muốn ba đưa Thư ký Lam ở phòng Giám Đốc Kinh doanh lên làm Thư ký riêng cho con. Chị ấy rất có năng lực”

“ Nếu con nói vậy hóa ra con có tới 2 Thư ký sao. Như vậy không được đâu con à”

“ Sao không hả ba. Chị Lam sẽ làm Thư ký riêng cho con, con có nhiều việc cần chị ấy giúp, còn Thư ký Kim thì ba yên tâm. Chị ta sẽ phải tự động xin nghỉ việc thôi. Chị ta không đáng tin đâu ba, con cảm thấy nghi ngờ đó”

“ Con đã gặp người ta đâu mà nói vậy. Con đừng nghe lời mẹ rồi hiểu lầm họ”

“ Không đâu. Con không nghe lời mẹ đâu, mà con tin vào cái này, chỉ cần suy luận ra là biết thôi mà ba”- nó nói còn tay thì chỉ vào cái đầu của mình

Thư ký Kim bước vào và được cha nó ra lệnh là gọi Trợ lý Tổng Giám Đốc, Giám Đốc điều hành, Giám Đốc tài chính và cả Thư ký Lam lên cho ông ấy. Cô ta nghe lời rồi quay đi nhưng vẫn không quên ném về phía nó một cái nhìn khó chịu. Vì được đích thân Chủ tịch gọi nên chỉ sau vài phút các vị ấy đã có mặt nhưng khi mọi người đến thì nó lại là người vắng mặt. Cha nó đã xin lỗi mọi người và cha nó đã thay nó nói tất cả những gì nó muốn nói còn nó thì nó muốn xuống dưới để kiểm tra việc làm của tất cả mọi người trước khi họ kịp biết đến sự tồn tại của nó. Nó đã đến khu chế tác sản phẩm xem tiến trình làm việc thì bị quản lý ở đó đuổi ra, nó đã cười và phải năn nỉ anh ta thậm chí là nói dối rằng mình đến xin việc làm nữa mới được anh ta cho vào. Nó quan sát sơ qua thì thấy công nhân làm việc quá chậm chạp dẫn đến tiến trình công việc bị trì trệ. Thế nhưng quan trọng nhất là nó đã thấy ở cuối khu chế tác, nơi khuất mắt người quản lý có một cô gái trẻ đang bị một tên nào đó sàm sỡ, tính nó nhiều chuyện nên khi trông thấy đã đến gần để cho tên đó bài học

“ Anh làm gì vậy? Bỏ tay cô ấy ra”

“ Cô là ai mà dám la lối ở đây. Cô đừng tưởng có gương mặt đẹp là được, chắc nhân viên mới chứ gì? Thế cô có biết quy luật ở đây không hả? Khôn hồn thì chiều tôi, tôi sẽ để yên cho không thì đừng trách”-tên sàm sỡ đó giở trò dọa nạt nó

“ Anh làm gì được tôi mà phải hù vậy chứ. Tôi không để cho anh đụng đến chị ấy đâu”- nó cũng không vừa

“ Cô ta là cái gì ? Cô là cái gì mà dám làm tôi mất vui hả?”

“ Đây là.....liệu nó có biết cô gái này? vậy cô gái này là gì với nó?

12. Chương 12

“ Đây là...là chị gái của tôi. Như vậy đã đủ chưa”

Nó đã nói như vậy đấy, nói mà không cần suy nghĩ để rồi câu nói ấy trở thành định mệnh với chính nó. Trở thành thứ cản trở nó trong cuộc sống. Nhưng cũng chính câu nói đó làm nó cảm thấy vui hơn. Cuộc sống đối với nó là một chuỗi định mệnh, bất cứ thứ gì thoát ra từ miệng nó cũng đều là định mệnh của chính nó, nhưng nó lại chẳng bao giờ chịu suy nghĩ trước khi nói cả vì vậy, nó luôn là người đối đầu với khó khăn

“ Có chuyện gì ở đây vậy”- người quản lý đã trông thấy cảnh lộn xộn này nên đã đến hỏi

“Không có gì đâu anh, chẳng qua cô gái này đến làm phiền mọi người làm việc nên em mới mắng cô ta thôi”- tên sàm sỡ nói dối với quản lý

“ Thừa anh. Anh có thể cho em xin ít phút gặp riêng chị gái em được không ạ!”

“ Thôi cũng được. Nhanh lên đi, công việc còn nhiều lắm”

Nó nắm tay cô gái ấy dẫn ra khỏi khu chế tác, lúc này nó mới nhìn kĩ cô gái kín tiếng nay, cô ấy cũng rất đẹp, khuôn mặt tròn nhưng rất xinh và hiền. Nó nhìn hoài không chán nên quên chuyện muốn nói luôn

“ Cô có chuyện gì muốn nói với tôi hả? Tôi cũng cảm ơn vì khi này cô đã giúp tôi, tôi cũng xin lỗi vì trước mặt quản lý đã không lên tiếng để cô bị mắng oan”

Tự nhiên nó ngớ người trước cô gái rồi lại mỉm cười, à phải rồi, nó được trời phú cho cái năng lực...

“ Hi. Bạn là học sinh cấp 3 đúng không? Tuy mình không biết số tuổi chính xác của bạn là bao nhiêu nhưng mình biết bạn vẫn còn đi học”- nó có năng lực đoán biết tuổi người ta qua giọng nói mà

“ ...”|

“ Không sao. Mình không nói ai đâu. Bạn có thể ra kia nói mình nghe lý do được không? Mình muốn biết và mình khẳng định với bạn là mình giúp được bạn”

“ Bạn không giúp được mình đâu. Nhưng ra đó mình sợ quản lý la”

“Bạn tin mình một lần được không? Mình dám bảo đảm”

Nó dắt tay cô gái ấy đến chỗ ngồi chờ ở gần quầy lễ tân và bắt đầu hỏi chuyện thì được cô gái ấy cho biết là cô phải nói dối tuổi của mình để đi làm thêm là vì gia đình cô quá nghèo, cha thì nhậu xỉn mãi còn mẹ thì suốt ngày cờ bạc nên cô phải đi làm để kiếm tiền học và trang trải cuộc sống. Cô cũng kể rằng cô rất may khi đã được nhận học bổng nên giờ cô chỉ lo về khoản ăn uống ngủ nghỉ mà thôi còn tiền học thì không phải lo nữa. Nói chuyện mãi một hồi cô mới nhớ ra và hỏi nó

“À xin lỗi bạn tên gì? Ồ. Sao lại xưng bạn???”

“Giờ mình xin giới thiệu. Mình là Băng Tử Thiên. 16t. Mình đến đây để xin đi làm”

“Vậy là mình cùng tuổi rồi, vậy bạn cũng nói dối tuổi hả? Bạn đẹp quá”

“Bạn quá khen mình xí quắc mà. Bạn muốn biết mình có nói dối tuổi không hả? Bí mật. Giờ thì bạn quay lại làm đi, nhớ cẩn thận tên đó nha. 30 phút nữa sẽ có người gọi cậu đó”

“Sao bạn biết vậy? Mà bạn không muốn biết tên mình sao?”

“Tên bạn thì lát sẽ có người khác hỏi. Còn chuyện vì sao mình biết thì xin thông báo với bạn, mình là một nhà tiên tri đại tài đấy”

“hihi”

“bye”

“bye”

Cô gái đó quay trở về chỗ làm còn nó thì đến phòng thiết kế để xem cách làm việc của họ nhưng thật tiếc là chỉ có một vài người làm mà thôi còn trưởng phòng thiết kế thì đang ngồi sửa sắc đẹp. Bà Trưởng phòng thoáng trông thấy nó nhưng không để ý và đã quay mặt vào trong tiếp tục công việc của bà ta đó là sơn móng tay. Nó quay trở lại phòng của nó thì thoáng trông thấy trên bàn Thư ký Kim có tập tài liệu gì đó mà bên ngoài ghi là bảng thống kê các hợp đồng của TG. Nó vừa chạm tay vào xem thì đã bị cô Kim đó giật lại và cất đi

“TGĐ cần gì ạ”

Nó nghĩ mình không nên bứt dây động rừng nên đã bước vào phòng và nhìn thấy cha nó ở đó

“Con đi đâu vậy”

“Ba tin con không?”

“Con nói gì vậy, tất nhiên tin rồi. Mà con vừa đi đâu về vậy”

“Con đi tham quan công ty đồn thời xem cung cách làm việc của mọi người và giờ con muốn ba đuổi việc một số người cho con”

“Làm sao mà được hả con, mình là TGĐ mà nên muốn đuổi một ai thì phải có lý do con à”

“Ba chỉ cần kêu họ lên đây gặp con là được. Nhìn thấy con họ sẽ tự động hiểu lý do bị đuổi thôi”

“Thôi được. Công ty là của con, tùy con quyết định. Ba về phòng mình đây”

“Dạ ba đi thông thả nha ba yêu. À. Ba gọi chị Lam lên cho con”

Ba nó gật đầu với nó và quay lưng đi về phòng, sau đó không lâu thì Thư ký Lam cũng đến.

‘Cộc cộc’

“Vào đi”

“Hi. TGĐ cho gọi tôi”

“Nghe oai ghê ha. Giờ TGĐ có hai câu hỏi muốn hỏi đây. Thư ký Lam đã tìm ra thông tin về Đinh Hoàng Vinh cho em chưa mà sao em thấy chị im ru vậy. Còn điều thứ hai em muốn chị gọi cô gái đang làm ở khu chế tác lên cho em”

“Mấy hôm nay việc nhiều quá nên chị chưa điều tra được. Còn cô gái mà em muốn gọi tên gì?”

“Ủa? Phải có tên mới tìm được hả chị? Sao em ngu quá. Lúc này em lemon question dog quá nên không hỏi, em tưởng được nên không hỏi, giờ sao đây chị”

“Em có thể miêu tả cô gái đó, chị sẽ tìm giúp cho”

“Dạ. Chị giỏi quá”

“Chị mà lì. Em nói đi”

“Em vẫn còn nhớ rõ lắm, cậu ấy xinh lắm, khuôn mặt tròn, có 1 đôi mắt, 1 cái mũi,...giờ nữa hê? À có 1 cái miệng, 2 cái tai à đặc điểm này quan trọng nhất nè chị”

“Đặc điểm gì vậy em”

“Trên đầu cậu ấy có tóc, tóc rất dài”

Chị Lam của nó lắc đầu ngán ngẩm vì cái sự ngớ ngẩn của chính nó

“Em à.. Những điều em nói thì bất cứ ai cũng có cả. Cả mái tóc dài mà em nói nữa, em nhìn đi, tóc của em cũng dài quá mông rồi kìa”

“Em xin lỗi. Vậy giờ em phải làm sao? À. Em biết điều này nhưng chị đừng nói ai biết ngen. Cậu ấy 16t”

“Ok. Vậy chị đi đây”

Nó ngồi làm việc trên chiếc máy tính của mình mà nói là làm việc chứ thật ra đang chơi game với nhận những lời thách đấu từ những trường khác. Chẳng qua nó chỉ giảm stress thôi. Giờ mới là lúc nó bắt tay vào làm việc đây. Nó .

“Thư ký Kim gọi Trợ lý của tôi cho tôi”

2 phút sau anh trợ lý bước vào. “

“Tôi muốn được nghe anh giới thiệu”

Trong suy nghĩ của anh chàng quản lý này thì nó quả là một người cực kì xinh đẹp, anh ta chưa bao giờ thấy ai đẹp như thế cả nhưng nhìn cô gái này có vẻ khá lạnh lùng. Anh ta bắt đầu giới thiệu

“Tôi là Vũ Đình Văn. 27t”

“Trẻ thế mà đã làm tới Trợ lý TGD rồi à”

“Tôi sao bằng cô, 16t đã làm TGD”

“Anh...”

“Tôi xin lỗi cô, xin lỗi”

“Gì mà xin lỗi. Lời nói của anh tôi đâu cấm được, đối đáp tốt lắm, tôi là Băng Tử Thiên, cứ gọi tôi là Tử Thiên được rồi. Chắc ba tôi đã nói về tôi cho anh nghe, mong anh giúp đỡ tôi trong công việc sắp tới”

“Vậy chúng ta có thể xưng hô thân mật hơn được không”

“Anh không sợ tôi à. Nãy giờ ai cũng sợ tôi hết mà?”

“Cô bé còn con nít lắm chưa đủ làm anh sợ đâu”

“Hứ. Giờ em muốn hỏi anh, Công ty bắt đầu khủng hoảng từ khi nào? Và lúc đó có chuyện gì xảy ra kèm không?”

“Em hỏi thì anh mới nhớ ra, Công ty bị như thế này được khoảng 1 tháng rồi lúc đó ở chỗ Thư ký Kim có trộm đột nhập”

“Thư ký Kim? Có vẻ như mọi chứng cứ em tìm thấy đều hướng về cô ta thì phải. Em nghi là Công ty mình có nội gián thì phải”

“ Nội gián? Em nghi ngờ Thư ký Kim? Em mới vào làm sao có thể nghi ngờ được”

“ Thì em dựa vào suy luận của chính mình. Bây giờ, anh cho người điều tra về nguồn gốc số nguyên liệu của Công ty mình đi. Hình như là đồ giả, chẳng phải anh thấy gần đây số đơn đặt hàng ít đi sao? Có lẽ do kém chất lượng. Đồng thời anh báo cho GD Nhân sự đuổi việc Trưởng phòng thiết kế cho em và Tổ Trưởng của Nhóm 3 ở khu chế tác nữa. Để những loại đó ở Công ty sẽ làm Công ty đi xuống đó. Em nghĩ là anh nên âm thầm điều tra về cô gái tên Kim này đi”

“ Được rồi. Anh biết rồi”

‘ Reng’

“ Thừa TGD. Cô gái mà em tìm tên là...Kiều Ngọc Bảo Vi. Chị đã gọi cô ta cho em rồi”

“ Cảm ơn chị”

“ Anh à. Em muốn anh làm cho em một bản báo cáo về các sự kiện của Công ty, các kế hoạch sắp tới, và cả số tiền còn dư hiện giờ. Thật ra mà nói thì em muốn liều một phen, em muốn ký hợp đồng với một vài Công ty cung cấp nguyên liệu và Công ty kinh doanh về mặt hàng trang sức”

“ Được. 1 tiếng nữa anh sẽ mang lên cho em. Giờ anh về phòng đây”

“ À. Anh nhớ cho tuyển Trưởng phòng Thiết kế đi nha và gọi một người ở phòng đó lên cho em”

‘ Cốc cốc’

“ Vào đi”

“ TGD cho gọi tôi”

“ Bảo Vi. Tôi buộc phải sa thải cô vì cô đã làm việc rất tốt”

“ Sao ạ?”- Bảo Vi ngược mặt lên nhìn thấy nó thì hoảng hốt

“ Cậu làm gì vậy. Không lẽ đứng trước người có quyền chức hơn thì phải cúi đầu sao? Bảo vi nè, mình muốn cậu làm Tổ trưởng Nhóm 3. Tuy không cao to gì nhưng tạm thời thôi, được không”

“ Sao cậu lại là TGD được? Cậu bằng tuổi mình mà,? Mình không làm được đâu”

“ Không sao. Làm đi Vi, với lại mình là bạn tốt nha”

“ Tử Thiên à. Mình thật may mắn khi gặp được cậu đó”

Lại hai chữ may mắn. Nó sẽ không bao giờ biết trước được số phận mình cả nhưng cô gái có tên Bảo Vi này thực ra rất tốt. Nó đã cho Vi quay về làm việc và đã tiếp nhận viên thiết kế, dường như ai cũng đều ngạc nhiên khi thấy nó. Nó và nhân viên này đã bàn với nhau và thống nhất tạo ra một loại sản phẩm mới dựa trên sự kết hợp giữa kim cương xanh và ngọc mắt mèo. Nó chọn kim cương xanh làm thành chiếc nhẫn vòng cung và ngọc mắt mèo sẽ là những khối hình đặt trên viên kim cương ấy. Nó chọn kim cương xanh là vì nó muốn mọi người biết đến sự tồn tại của viên kim cương trong truyền thuyết này và vì nó có độ cứng nên rất dễ bị xước như thế càng làm nó có giá trị hơn, ngọc mắt mèo có độ mềm hơn nên sẽ đẹp hơn khi đặt trên chiesc nhẫn và một số trang sức khác.

“ Tạm thời bước khởi đầu như thế này đi đã. Chị mang bản thiết kế này đến khu chế tác đi”

Nó đã quá mệt rồi, cả ngày nay nó dùng cái đầu rất nhiều và giờ là lúc ăn trưa. Nó đã quyết định thưởng mình một buổi ăn trưa tuyệt vời nên nó đã đi ăn rồi. Súc ăn thật khủng khiếp.

Về phía Quyên

Công ty Nhã Gia Gia của Quyên thì vẫn ổn định về kinh tế, Tập đoàn nhà nó tuy đứng thứ tư về mặt kinh doanh nhưng lại rất có thế lực vì kèm với tập đoàn đó là Ngân Hàng Nhã Gia của mẹ nó nữa mà. Được nghỉ học vài bữa cô cũng lao đầu vào công việc để phụ giúp cha mẹ của mình, cha mẹ cô cũng lợi dụng thời cơ này để đi du lịch nhưng họ nào biết ở nhà cô đang làm gì viws cái công ty của họ chứ. Suốt ngày cô chỉ quậy phá làm cho Công ty mà cha cô xây dựng nên giờ đã thành sân đấu võ của cô rồi. Cô chả khác gì nó.

Ngay cả bản hợp đồng sắp tới đây cũng xem bị cô phá hủy, may là không sao nếu không chắc gì cô còn sống được với ... nó.

Về phía Tiêu Lâm

Chưa một ai biết gia thế của Lâm ngoài hắn. Chỉ biết Lâm đang điều hành một Công ty lớn nào đó, và cũng sắp kí hợp đồng với một Tập đoàn lớn nào đó và cậu là người trực tiếp đứng ra kí kết

Về phía Hân

Suốt ngày chỉ chơi game rồi ngủ, rồi nghĩ đến nó mãi đến một ngày hắn đã bị mẹ lôi cổ dậy thật sớm và sau cái ngày định mệnh bị mẹ lôi dậy ấy hắn đã trở thành người điều hành Công ty. Giờ đây hắn đang ngồi trên chiếc ghế xoay đặc trưng của những người làm sếp và trước mặt hắn là chiếc máy tính và hắn đang...chơi game. Liệu hắn có thể điều hành Công ty được không? Và liệu sắp tới có Bản hợp đồng liệu hắn có sáng suốt để quyết định không? Tại sao cả 4 đứa chơi với nhau mà chỉ có mỗi mình nó là phải làm cật lực. Nhưng cũng thật không ngờ hắn lại thích nó nhanh đến vậy.

Về phía Tử Kỳ

Cậu ấy cũng đang giúp cha mình điều hành công việc của cha cậu, hôm nay cậu ấy phải thay cha đưa một chuyến hàng đi giao. Vậy công việc của cậu thật ra là gì??? Cậu đã mất mẹ, còn cha thì rất yêu cậu nên cậu mới phải thay cha đi chuyến hàng này, hình như nhà cậu kinh doanh cái gì đó thì phải vì thấy cậu giao khá nhiều hàng cho nhiều loại người và công ty.

13. Chương 13

Trở về với nó, nó vừa nhận được hồi âm từ cấp dưới của mình khi lô hàng vừa rồi hiện đang bị cháy hàng. Có vẻ như sự sáng tạo của nó có thể sử dụng được. Sau sự thành công vừa rồi nó đã quyết định mở một cuộc họp cổ đông để ra mắt tất cả mọi người đồng thời nó muốn đuổi việc Thư kí Kim. Nó đã gọi cho Thư kí Lam nói về ý định của mình và sau đó thì Trợ lý của nó đến để làm việc với nó về các hợp đồng của nó. Giờ đây, hợp đồng muốn kí với Công ty nó chất cao như núi.

“ Có rất nhiều Công ty muốn kí kết hợp đồng với Công ty của mình thưa TGD”

“ Cứ gọi em thôi. Anh đưa tên em coi. Công ty này là sao?”

“ Đây là Công ty Hoàng Gia, em coi Công ty này đi, đây là Công ty Đại Hoàng, là công ty con của Hoàng Gia ở Canada đó. Đại Hoàng hiện đang là Công ty có dây chuyền sản xuất trang sức lớn nhất ở Canada đó,giờ Hoàng Gia muốn kí hợp đồng với mình đó”

“ Để Hồ sơ của Công ty này ở đây đi. Em sẽ xem rồi báo cho anh, à mà Hoàng Gia là Công ty gì?”

“ Em làm kinh doanh mà không nghe gia thế của Hoàng Gia sao? Đây là Công ty chuyên cung cấp nguyên liệu để làm đá quý theo nhân tạo và tự nhiên đó”

“ Ok. Em chọn cái này à lát anh đi họp cùng em nha, em muốn nói cái này”

“ Chuyện gì vậy?”

“ Em muốn kí với vài Công ty nữa”

“ Anh biết rồi”

Nó đứng dậy và sang phòng họp, bước ra khỏi phòng nó nhìn thấy cô Kim thì nó liền gọi cô ấy đi họp cùng nó. Cô ta đắc chí nghĩ rằng nó đã tin tưởng nên mới đưa cô ấy theo nhưng khi nhìn thấy Lam thì mặt cô tái xanh.

“ Thư kí Kim không cần hoảng sợ đâu. Trò hay còn phía trước”

Rồi nó quay lại nói với Lam

“ Chị gọi điện thoại hẹn Đinh Dương Vỹ giùm em với. Em sẽ gặp cậu ta sau cuộc hẹn này. À, chị nói là Hades muốn gặp nha, hẹn ở quán cà phê nào đó cũng được”

“ Hades hả? Chị biết rồi”

Phòng họp đã đầy đủ mọi người rồi, nó bước vào cùng với Thư kí Kim, Thư kí Lam của phòng Gđ và cat trợ lý nữa. Ai cũng đều cảm thấy căng thẳng về buổi họp này cả, dường như rất căng thẳng nhưng cũng chẳng bằng việc ai cũng thắc mắc là nó làm gì ở đây. Ngạc nhiên nói tiếp ngạc nhiên khi họ thấy nó ngồi vào chiếc ghế dành cho Chủ tịch. Nó lên tiếng

“ Trước tiên tôi xin tự giới thiệu về mình. Tôi là Băng Tử thiên, là TGĐ và đồng thời là Chủ tịch HĐQT của tập đoàn TG. Chắc mọi người sẽ rất ngạc nhiên khi thấy tôi có mặt ở đây, tôi cũng xin được nói thật về số tuổi của mình để mọi người có ai không hài lòng thì có thể rút vốn. Tôi hiện là học sinh cấp 3 16t. Công ty đang trong giai đoạn khó khăn nên tôi biết nếu mọi người rút vốn thì Công ty sẽ gặp khó khăn nhưng tôi tôn trọng quyết định của mọi người.”

Nó vừa dứt lời thì đã có một người đàn ông đứng tuổi đứng dậy lên tiếng

“ Tôi xin rút vốn. Tôi không thể nào chấp nhận được sự sỉ nhục này, cô nhỏ tuổi hơn tôi mà có quyền làm chủ sao chứ”

Nó vẫn bình tĩnh hỏi lại

“ Còn vị nào muốn rút vốn nữa không ạ? Nếu có thì làm ơn đứng dậy giùm cho ạ”

“ Anh nhớ cho em biết tên và hoạt động của những người này nha”- nó quay qua nói nhỏ với trợ lý của mình

“ Tôi...tôi...”

“ Đây là tên và hoạt động của họ”- Trợ lý đẩy qua cho nó một tập tài liệu về những người này

“ Chỉ có 3 vị thôi đúng không ạ. Vậy tôi có chút chuyen muốn nói được không?”- nó tiếp tục

“ Đầu tiên là ông Trần, theo như tôi biết thì hiện Công ty của ông đang gặp khó khăn mà số cổ phần của ông ở đây hiện là 6%, ông nghĩ nếu ông rút vốn ra và bán số cổ phần này đi thì ông có thể có đủ tiền để giúp Công ty mình sao. Còn ông Lưu và ông Tú. Hai ông cho tôi hỏi có phải số cổ phần của 2 người hiện giờ là 5% không? Ông Tú, công ty nhỏ của ông chắc sắp phá sản rồi nhỉ? Ông Lưu, cậu quý tử của ông đã mang giấy tờ nhà đi bán rồi sao? Nhà còn không giữ nổi thì liệu Công ty có còn không? Tôi muốn nói với mọi người điều này, tuy công ty của chúng ta đang gặp khó khăn về tiền bạc, cụ thể là đang mắc nợ một khoản tiền rất lớn là 3,4 tỷ đồng nhưng chắc mọi người không biết, hôm nay là ngày đi làm thứ 4 của tôi nghĩa là thiết kế mà tôi đã đưa ra cách đây 3 ngày hiện đã giúp chúng ta trả hết được số nợ và đợt hàng sắp tới đây sẽ làm công ty bắt đầu có lãi. Ông Lâm Hoàng hiện đang nắm trong tay 65% cổ phần của Công ty, tôi là con ông ấy nên tôi sẽ điều hành công ty này, mọi việc đều phải theo ý của tôi. Anh Văn trợ lý của tôi sẽ trực tiếp giải quyết với 3 ông về chuyện rút vốn. À, trước đó tôi muốn nói với mọi người một điều là cổ phiếu của Tập đoàn TG đang tăng nhanh đó, cách đây 3 phút nó đã đứng đầu bảng rồi, không tin mọi người có thể kiểm tra”

Cả một phòng họp nháo nhào lên vì chuyện cổ phiếu tăng, họ đang rất vui mừng, họ đã nghĩ là họ sắp bị lỗ vốn nặng nề nhưng giờ đã có hi vọng rồi. Ngay cả những Công ty có nguy cơ bị phá sản cũng được cứu nhờ số tiền lời từ cổ phiếu Tập đoàn TG. Nó đã kết thúc buổi họp và đứng dậy về phòng mình. 3 người đàn ông khi nãy đã đi theo nó để xin lỗi và mong tiếp tục được hợp tác với công ty nhưng nó chẳng quay đầu lại nhìn nữa, trợ lý đã thay nó quyết định, vốn dĩ anh cũng biết nó chỉ muốn dạy ấy người này một bài học vì tội đánh giá người khác qua bề ngoài nên nó mới như vậy thôi.

“ Một cảm giác thật là yomost. Khỏe quá, hôm sau là mặc đồ bình thường được rồi”

Nó tươi tỉnh cười nói vui vẻ mãi đến khi Lam hỏi nó mới chợt nhớ ra

“ Sao em không nói chuyện của Kim”

“ Chết cha. Em quên mất, mà thôi, em không đuổi được đầu, mẹ giết em đó, để em trả thù ẹ đã. Hihi”

Nghĩ tới đó nó lại cảm thấy vui, nó yêu cầu Kim ở lại làm việc đến tối mới về. Giờ nó bắt đầu đi về để đến điểm hẹn với Vỹ

(Lời giải thích về vận mệnh của nó

Thật ra mà nói thì năm nó lên 6t, vào một đêm nằm ngủ nó có mơ thấy một người đàn ông già râu tóc bạc phơ nói với nó rằng “trước năm 18t, nó không được phép có tình cảm với bất kì ai nếu không nó sẽ gặp tai nạn trong cuộc sống và trải qua được tai nạn hay không thì phụ thuộc vào nó. Vì ngay từ khi sinh ra cuộc đời của nó đã gắn liền với sự đau khổ và chết chóc do lời nguyền đã đến với nó ở 2 kiếp trước ‘nó sẽ không yêu một ai nếu không sẽ phải đau khổ’”. Ông già này có nói đây là kiếp cuối cùng trong lời nguyền nên nó phải cố gắng sống thật tốt. Ông ta còn nói nó là do...đầu thai thành. Nhưng ngờ đâu chỉ mới 6t mà nó đã hung hăng như vậy chứ, nó nắm tóc ông đó và tát cho ông ấy mấy cái nỏ đom đóm mắt liền rồi còn nói là nó không sợ gì cả, đừng khích nó. Không biết ông nay đã từng bị nó đánh chưa mà mới có nhiều đó đã bỏ chạy rồi,thật là.....)

Tại quán cà phê Watson

Nó đang tìm chỗ mà Vỹ ngồi, khi đã nhìn thấy nó tiến đến và nói

“ Chào bạn. Mình ngồi được chứ”

“ Xin lỗi bạn, mình rất muốn nhưng ở đây đã có người ngồi rồi”

Nó ngạc nhiên, nó hẹn Vỹ thôi mà sao lại có ai khác được thế nhưng nó đã nhớ ra là nó gặp Vỹ là lúc nó đang đem mặt nạ mà, nó đã xin phép đi. Đến nơi không có ai nó đeo mặt nạ vào và đến làm quen với Vỹ. Trong lúc nó đi thì suy nghĩ trong đầu của Vỹ là cậu ấy thật sự thấy nó rất đẹp nhưng người cậu có cảm tình là cô gái Hades kia. Nó đến gần và nói

“ Chào cậu. Vị trí này là cho tôi phải không nhỉ”

Vỹ lật đặt đứng dậy kéo ghế cho nó ngồi,mà trong lòng cứ có cảm giác quen thuộc, chắc tại cái váy của nó Vỹ đã từng nhìn thấy đâu đó rồi.

“ Tôi có đến trễ lắm không”- nó lên tiếng

“ Không sao. Cô hẹn tôi có chuyện gì vậy”

“ Như tôi đã nói với anh, sẽ có ngày tôi hẹn anh rồi mà. Giờ tôi xin phép tháo cái mặt nạ này ra để chúng ta có thể nói chuyện thoải mái hơn được không”

“ Nếu được vậy thì quá tốt, cô cứ tự nhiên”

Vỹ khá ngạc nhiên khi trông thấy nó, cậu ấy thật không ngờ lại đẹp như vậy

“ Sao...sao lại là cô. Tôi tưởng phải là người...”

“ Anh nghĩ phải xấu lắm sao? Giờ tôi xin phép giới thiệu mình, tôi là Tử Thiên, 16t, cùng trường với anh. Sở dĩ hôm đó tôi phải mang mặt nạ là vì tôi không muốn mọi người biết về mình nhưng giờ tôi có chuyện cần nhờ đến anh đồng thời cũng là hợp tác có lợi đôi bên nên tôi mới phải gặp anh như thế này”

“ Có chuyện gì cô nói đi”

“ Tôi đang là người của Tập đoàn TG, cũng như anh thôi, tôi biết ba anh đang khó khăn về khoản tài chính cũng như Công ty và tôi cũng biết là tối mai ba anh sẽ tiếp nhận một chuyến hàng được giao theo đường bộ với giá rẻ hơn. Đúng không?”

“ Chuyện này tôi không biết. Trước giờ tôi không liên quan đến công việc của ba”

“ Nhưng giờ tôi muốn anh quan tâm, vì chuyến hàng ngày mai ba anh nhận là hàng lậu trốn thuế và đồng thời cũng là hàng giả, ba anh đang khó khăn nên khi thấy chuyến hàng lời này mới như vậy.”

“ Ba trước giờ không tin anh em tôi nhưng tôi sẽ thử để cứu Công ty ba, vậy giờ cô muốn tôi làm gì”

“ Chuyến hàng đó đáng lẽ giao cho tôi nhưng chúng tôi đã hủy rồi nên nó mới đến tay ba anh đấy. Vì vậy tôi muốn tối mai anh là người đi nhận hàng chứ không phải ba anh và anh hãy kéo dài thời gian bằng mọi cách, càng lâu càng tốt. Tôi sẽ tìm đủ chứng cứ để buộc tội chúng và buộc Công ty đó phải đóng cửa, tôi nghi đó là Công ty Ma được dựng lên để che đậy Tổ chức Mafia của chúng”

“ Được. Tôi đồng ý”

“Vậy xem như cuộc giao dịch của chúng ta tốt đẹp. À, sẵn tôi nói luôn, người anh em sinh đôi với anh đang thách đấu với tôi vào 6h chiều nay đây. Sẵn tiện anh đi xem cho vui đi”

“Sao lại như vậy được. Tôi sẽ khuyên nó, cô không cần nhận lời đâu”

“Không được, xin lỗi anh nhưng tôi cần thanh toán đầy đủ với em anh”

“Cô cho tôi hỏi, cô gái chơi dao hôm nọ là ai vậy”

“Tôi không biết tên thật lần khuôn mặt cô ấy mà hình như tôi với cô ấy có duyên hay sao ấy, hôm nào tôi mang mặc nạ là cô ấy có mặt, còn bình thường thì không thấy”

“Cô ta phóng dao khá là chính xác đấy”

“Rồi, vậy 6h tối nay đến địa chỉ này xem nhưng đừng dính vào đó. Vậy nha. Bye”

Nói rồi nó đứng dậy đi. Nó bỗng chợt nhớ ra là chiều nay nó phải đến bữa tiệc nào đó với ba mẹ nó, nó bây giờ cảm thấy khó chịu khi không được cãi nhau với hấn nên nó đã quyết định

“A lô. Quyên ơi, tối tao với mày giải quyết xong đi chơi không? Tao không muốn tới buổi tiệc với mẹ đâu”

“Không được. Tao không đi là mẹ tao giết tao luôn đó, thôi để tao đưa số điện thoại ày gọi 2 ông kia đi nghen”

“Sao cũng được”

‘Tin Tin’

Quyên gửi số điện thoại cho nó, nó gọi cho hấn và Lâm hẹn đi chơi và đấu võ luôn, nhưng tại nó nào ngờ, ở chỗ hẹn chẳng có Quyên mà cũng không có Tử Kỳ luôn, cuối cùng vì nó là con gái nên được ưu tiên đứng nhìn để cho 2 thằng con trai làm việc. 5 phút sau, nơi này chả khác bãi chiến trường là mấy, nó khó chịu trong người nên cả lũ quyết định đua moto ra biển chơi. Hấn thì chở nó còn Tiêu Lâm thì đi một mình, cũng tại hấn với Lâm không cho nó tham gia nên giờ nó mới sinh chuyện như vậy đây. 3 đứa nó ra biển chơi vui vẻ với nhau vì hấn có một cái vila ở biển mà nên nó tha hồ ăn thỏa thích những gì nó muốn. Lâm nói nhỏ vô tai hấn và lập tức nhận được phản hồi nhanh chóng

“Sao cậu thích Thiên được vậy? Súc ăn thật khủng khiếp”

Hấn huých cùi chỏ vào bụng Lâm một cái thật mạnh để che đậy khuôn mặt đỏ như gấc của mình nhưng phản ứng quá khích đó lại làm Lâm buồn cười và thế là cậu ấy đã bị hấn ột trận chừa luôn cái tội chọc người khác.

Trong khi đó, ở tại buổi tiệc, đã xảy ra chuyện mà ai cũng phải ngạc nhiên

14. Chương 14

Trong khi đó, ở tại buổi tiệc

Ba mẹ nó gọi điện thoại cho nó hoài mà chẳng được. Ba nó chỉ nhận được một tin nhắn từ nó rằng “Để bảo toàn hợp đồng sắp tới cho Công ty, nó buộc không thể ra mặt lúc này được” cả nhà không ai hiểu nó đang làm chuyện gì nữa, chỉ có trợ lý là hiểu được nó mà thôi nhưng rất tiếc miệng của anh khó cạy quá nên ba nó cũng chịu. Tại buổi lễ, ba nó đã lên phát biểu và cũng xin lỗi về sự vắng mặt của nó, rồi sau đó một người ba khác cũng lên phát biểu và xin lỗi về sự vắng mặt của con họ. Thế là 2 nhân vật quan trọng nhất buổi tiệc đều vắng mặt cả. Sau khi mọi người nói chuyện với nhau ở buổi tiệc xong thì ba nó quyết định công bố rằng gia đình nhà nó sẽ kết thông gia với con trai của Công ty Hoàng Gia. Bỗng nhiên, 2 ánh mắt nhìn nhau trào mũi hòng...à không, nhìn nhau xoẹt điện chứ, là ánh mắt của ba nó và ba của người có con trai vắng mặt kia. Không hiểu sao hề gặp nhau là lại nhìn như vậy nữa, nhưng mẹ nó thì khác, dù đây là lần đầu tiên mẹ nó gặp người đàn ông ấy thì cho dù có nhắm mắt lại mẹ nó vẫn thấy ông ta rất quen cứ như là đã từng gặp rồi vậy. Mẹ nó hỏi tên ông ta thì được ba nó cho biết tên là Gia Cường, mẹ nó theo hỏi ba nó họ của ông ta nhưng không có câu trả lời vì ông ta cũng giống ba nó, họ và tên lót luôn được giấu

kín vì một bí mật nào đó. Buổi tiệc kết thúc kèm theo là lời hứa hẹn kết thành thông gia của 2 gia đình đã được lên báo. Cũng may cho nó là không ai biết gì về nhà nó trừ Quyên.

(Bài viết trên báo

Cái bắt tay của 2 Công ty lớn ở Việt Nam

2 Công ty lớn ở Việt Nam đã kết thông gia với nhau, tuy 2 nhân vật chính không có ở buổi tiệc nhưng 2 vị Chủ tịch vẫn “bắt tay” với nhau. Có thể đây sẽ là lời dự báo trước cho tương lai của 2 người “cậu ấm cô chiêu” này. Cả 2 đều là Công ty lớn, nếu họ kết hợp với nhau thì khác gì đưa nước Việt Nam của chúng ta đi lên chứ. Tất cả đều biết Tập đoàn thứ 2 Thế giới đang gặp khó khăn, vậy mà có ai ngờ họ đã được ai đó giúp đỡ đâu chứ. Đây là một điều bí ẩn, đến giờ vẫn chưa ai biết, “thần hộ mệnh” đã vực dậy của Công ty đó là ai, dường như trong buổi tối hôm ấy, tại buổi tiệc không có sự xuất hiện)

Đây là tóm tắt của một bài báo mạng, được đăng cách sau đó không lâu. Quyên đã đọc bài báo đó nên đã gọi điện thoại cho nó để thông báo nhưng nó chỉ mãi mê chơi đùa với hân ngoài biển nên không biết gì cả. Quyên đã gọi cho Lâm hỏi về nó thì được Lâm cho biết là cả 3 đang ở ngoài biển, nó và hân ra biển chơi rồi, Quyên nói chuyện với Lâm một lát rồi cũng quên luôn chuyện của nó. Cô ấy quả là một người....mê trai. Chơi đùa đã lâu, cả 3 đi về và không khác như những gì mà chúng nó nghĩ, cha mẹ của chúng đều cho chúng nghe ca vọng cổ. Nếu có khác thì chỉ khác là nó vừa nhận được tin sét đánh từ miệng ba nó rằng nó đã được đính hôn với người nhà Công ty Hoàng Gia. Nó vì quá hoảng hốt nên người cứ cứng đờ ra, ai nói gì làm theo đó, mẹ bảo nó lên phòng ngủ nó cũng đi mà không hề phản kháng. Hình như nó chưa hiểu ra được vấn đề thì phải. Mãi đến khi cả nhà ngủ hết, nó mới hiểu chuyện gì vừa xảy ra với mình, nó liền chạy xuống nhà tìm cha mẹ nó thì lại nghe thêm được tin động trời nữa

“Mình à. Làm vậy có được không? Còn chuyện hứa hôn của con thì sao anh?”

“Anh biết chứ. Nhưng làm sao được đây em, không lẽ để con mình chờ người ta hoài như vậy sao em, giấy hứa hôn cả 2 gia đình đều có mà, em đừng lo, chuyện lần này chỉ là đính hôn thôi nếu người ta xuất hiện thì anh sẽ làm đúng như giấy hứa hôn mà. Chỉ có điều, 4 đứa mình thất lạc nhau từ sau cái ngày đã thay đổi cuộc đời của nhau đó, đến giờ em lại là người bên cạnh anh. Anh nhớ họ lắm”

“Đó đôi khi cũng là định mệnh anh à”

“Ba, mẹ. Con muốn nghe chuyện ba mẹ vừa nói”

“Con chưa ngủ sao con gái của ba. Không có gì đâu, con đi ngủ đi con”

“Con nghe hết rồi, đừng giấu con nữa”

“...”

“Con không thích im lặng như thế này đâu”

“Con đi ngủ đi, mai ba mẹ sẽ nói cho con nghe”

Lần đầu tiên nó biết ngoan ngoãn nghe lời như vậy, nó quay lưng đi lên phòng mà trong lòng thì mơ hồ về một ký ức mà nó đã lãng quên rằng đã từng có ai nhắc nhở nó điều gì đó mà lại bị nó đánh. Nó cứ nghe thoang thoảng bên tai câu nói “cô chủ đừng hung dữ nữa thì em mới dám đến bên cô bảo vệ cô chứ” làm nó không thể ngủ được. Nói gì thì nói, nó cũng là đứa sợ ma mà, nó nằm nhìn lên trần nhà mãi rồi nhắm mắt lúc nào không hay. Mãi đến khi thức dậy thì trời đã sáng, nó vội vã xuống nhà để nghe ba mẹ nói chuyện thì nó đã nhận được hung tin đối với nó rằng.....

“ba mẹ tôi đâu”- nhìn căn nhà trống trơn nó cất tiếng hỏi cô giúp việc

“Dạ ông bà chủ có dặn tôi nói lại với cô là họ đi du lịch, 2 tuần sau về, họ giao Công ty lại cho cô đấy ạ”

“Trời ơi. Mình lại bị mẹ lừa rồi, đúng là không thể tin được mẹ mà”

“Cô chủ có điện thoại ạ”- tiếng cô giúp việc gọi nó

“Alo.”

“Hôm nay có cuộc họp ký hợp đồng với các Công ty đó. Em nhớ đi sớm nha”

“ Em biết rồi, sao anh không gọi điện thoại cho em”

“ Điện thoại em em biết chứ có ai biết đâu mà gọi, em giữ kĩ quá mà, có cho ai số đâu chứ”

“ a. em xin lỗi, giờ em đến nè”

Trợ lý của nó đã gọi cho nó nhắc nhở cho nó thể mà từ dưới nhà đi lên lầu nó đã quên hết, nó không nhớ gì đến buổi họp nên nó nghĩ mình mặc gì cũng được. Nó đã chọn cái váy nửa ngực màu xanh biển, phía trước là bèo màu trắng làm điểm nhấn. Chiếc váy ôm sát eo của nó làm nó nhìn rất dịu dàng ngoại trừ một điểm là trên người nó chẳng hề có tí trang sức nào cả làm người khác nhìn vào sẽ thấy nó rất thô. Nó sở hữu khuôn mặt đẹp, và cả một cơ thể đẹp nữa, giờ đây nó không cột tóc mà thả cho tóc tự do càng làm nó trở nên khá đặc biệt và xinh. Mái tóc dài quá nửa móng đi kèm với chiếc váy nửa ngực xanh thiên thanh viền trắng, gương mặt tự nhiên không trang điểm, làn da trắng hồng tự nhiên, dáng cao trông nó không khác gì cô gái 20t cả. Nó leo lên xe của mình và đi đến Công ty, vừa bước vào cửa nó đã gặp Bảo Vi rồi, Vi nhìn nó ngạc nhiên vì vẻ đẹp của nó, dù biết trước nhưng cũng không ngờ. Riêng nó nhìn thấy Vi thì hí ha hí hửng, không những vậy nó còn hứa sẽ giới thiệu cô với bạn của nó nữa chứ. Nói đến đây, nó bỗng nhớ ra chuyện gì đó nên đã tạm biệt Vi và lên phòng của mình. Ở Công ty giờ không ai là không biết nó, thấy nó họ đều cúi đầu chào, đến trước cửa phòng nó trông thấy Thư kí Kim đang gục xuống bàn mà ngủ

“ Thôi rồi, vậy là tối qua mình quên nói Zeus đến nhất ma cô ta rồi. Thôi, để nhắn tin nói nó biết, tối nay bắt đầu cũng biết”

Nói là làm, nó nhắn tin cho Zeus nói cậu ấy muốn quây gì cũng được, tùy ý thích, nghĩa là nó đã giao mọi việc cho Zeus rồi. Trợ lý đã gọi điện thoại cho nó để hắc nó là 1 tiếng nữa là cuộc họp bắt đầu, đến lúc này, nó mới nhớ ra nhưng rất tiếc biết hay không với nó không quan trọng vì nó đâu cần phải chuẩn bị tài liệu gì đâu, mọi thứ nằm trong đầu nó hết rồi mà.

Tại phòng họp

1 người bước vào

2 người bước vào

3 người bước vào

Trong phòng họp có Trợ lý TGD, Thư kí Lam, 2 người thuộc Công ty khác và hiện đang nói chuyện với nhau rất rôm rã và cả người mà nó yêu cầu là GD Tài chính. Tất cả là 5 người, hiện đang thiếu nó và một người thanh niên đã đến từ sớm nhưng lại đi đâu mất. Trợ lý đã gọi điện thoại cho nó nhưng nó đã bảo anh ấy là cứ tiến triển cuộc họp và không cần chờ nó và người vô kỷ luật đến muộn kia. Nó nói người ta mà không nghĩ lại mình, nó vì đang ăn mà không thèm vào họp mà. Đến khi ăn xong, nó đứng dậy lên lầu 3 để họp thì trong khi bước vào thang máy nó đã tông phải một người con trai cực kì đẹp trai. Người con trai ấy nhìn thấy vẻ đẹp của nó thì động lòng và đã ga-lăng xin lỗi nó dù nó là người tông anh. Anh đã từng nghĩ trong đầu rằng nhìn thấy anh đẹp trai và ga-lăng như vậy thì ít gì nó cũng có ấn tượng tốt với anh, và biết đâu anh lại làm quen được cô thì sao? Nếu vậy anh không cần phải chấp nhận cái hôn ước mà ba anh đã nói, vì anh vẫn không biết cô gái đó nên anh không thích. Nào ngờ, mọi việc xảy ra khác với những gì anh suy nghĩ và tưởng tượng. Nó đã.....

:

15. Chương 15

“ Ê. Mắt anh để sau ót hả? Đi mà không nhìn đường hả? Đang vội mà còn gặp chuyện gì đâu, cũng may là biết xin lỗi nếu không thì ngày sang năm là ngày con anh làm giỗ đó”

Nói rồi đi mà không cần quan tâm người ta như thế nào. Tôi nghiệp nhân vật của tôi, người cứng đơ không nói được gì luôn, nhìn theo nó mãi rồi lặn ra cười. Chắc phải đưa nhân vật của tôi đi bệnh viện quá, nếu Bác sĩ có hỏi thì đọc giả nhớ đừng ai nói tên của cậu ấy là Tiêu Kha nha. Bí mật đó, đừng nói ai nha.....

“ ủa? Mình đã có con đâu ta? Ai cũng nói mình còn trẻ mà đẹp trai quá chừng hết mà ta”

Nói lại về nó, nó cũng vì vừa đi ăn hàng ngoài đường xong nên trên đầu vẫn còn đội mũ, nó bước vào thang máy và đứng cạnh một người con trai đứng tuổi theo như nhận xét của nó. Người này đeo kính đen và khoác trên mình bộ Vest đen nhìn rất đàn ông. Cả 2 đi cùng nhau trên thang máy rồi lại cùng nhau đi chung một lối, một đường đi mà chẳng ai nói với ai câu nào. Ấu đó cũng là số mệnh của chúng, tưởng gần mà lại xa. Đến khi bước vào tới cửa phòng họp thì 2 người lại bước vào cùng một lúc nên chúng lại cãi nhau chí chóe ỉ xèo vì cánh cửa thì bé mà thân thể 2 đứa này thì như con voi với con heo. Chẳng ai chịu nhường ai, 2 đứa nó cứ cãi nhau giành quyền vô trước. Tính nó thì không thể nhường nhịn ai nên nó quyết tâm không lùi bước, còn tính tên kia thì vốn dĩ không quan tâm đến con gái nhưng tại nó bướng quá nên hẳn cũng quyết tâm vô trước không nhường nó, ả đến khi giọng của một cô gái cất lên làm người con trai đó giật mình lùi lại

“ Con khỉ kia, mày làm tao chờ dài cổ rồi đó, mày đi ăn cho đã rồi giờ mới tới, không chịu vô mà còn ở đó cãi nhau. Mày ngạo nhiên không, tao gặp anh yêu của tao nè, Tiêu Lâm nè mày. Còn thằng già kia để nó vô trước không được hả?”

Cuối cùng nó cũng đã vào, phòng họp là nơi trang nghiêm cũng bị nó phá, làm rối rắm hết cả lên, trợ lý dẫn nó đến vị trí ngồi của nó, đồng thời lúc đó...

“ Gì? Thằng già hả? Mà khoan Tiêu Lâm sao?”- suy nghĩ của tên đó

Rồi người con trai đó cũng ngồi vào chiếc ghế trống còn lại bên cạnh Lâm. Trong khi nó lấy mũ ra thì tên đó cũng đang lấy kính ra và rồi

“ Anh/cô làm gì ở đây vậy?”- nó với hẳn đồng thanh chỉ mặt nhau và nói

“ Cậu/cậu làm gì ở đây vậy?”- Quyên chỉ mặt hẳn còn Lâm chỉ mặt nó và cùng nói

Rồi bỗng nó cười và nói

“ Ai ngờ bốn đứa lại họp ở đây chứ. Nói thật khi mình chọn những Công ty tốt có tương lai để kí hợp đồng, mình chỉ biết mỗi Quyên thôi, chứ các cậu thì không. Trái đất đúng là tròn thiệt, điểm đầu cũng chính là điểm cuối, giờ mình bắt đầu cuộc họp nào”

“ Thừa tiểu thư, cuộc họp được bắt đầu từ cách đây 10’ rồi ạ. Chỉ thiếu 2 gương mặt của 2 vị thôi”

“ Yêu cầu đại diện của Nhà Gia Gia yên lặng”

Nó lấy quyền hành của nó áp đặt Quyên làm cô tức muốn lộn ruột. Nó đã nói về những sản phẩm mà nó mới làm thiết kế và nó cũng nêu số nợ mà nó hiện đang gánh trên vai, vì nó muốn đã hợp tác với nhau thì không có gì phải giấu cả. Lâm đã yêu cầu nó nói rõ hơn về số nợ hiện giờ của nó

“ Trước khi nói, cậu có thể cho tôi biết cậu là người của Công ty nào không?”

“ Hiện giờ, tôi đang thay cha giữ vị trí GD trong Hoàng Gia”

Cả phòng họp tự nhiên xôn xao cả lên trừ Lâm, nó và hẳn ra, Quyên thì há hốc mồm, nó không biết chuyện gì xảy ra với cái tên Hoàng Gia đó nên nó đã dự định là họp xong thì sẽ hỏi nhưng mà máu tò mò nổi lên rồi nên nó

“ Cậu Tiêu Lâm đây đã hỏi thì tôi cũng nói, tổng cộng là Công ty đang nợ 7,4 tỉ. Nhưng nợ ở Ngân hàng là 3,4 tỉ, đây là số nợ nguy hiểm nhất nhưng lô hàng vừa rồi được tung ra Thị trường rất kịp lúc đã làm số nợ này tan biến rồi. Đợt hàng sắp tới sẽ làm Công ty có lãi, còn 4 tỉ kia thì không phải lo. Tôi trả lời như vậy đã hài lòng chưa.”

Cả Lâm, Quyên, hẳn đều gật đầu rồi bỗng nó hỏi

“ Tôi muốn biết lý do làm mọi người hoảng hốt, mày nói đi Quyên”

“ Trong buổi tiệc vừa rồi, Hoàng Gia và TG đã kết thông gia với nhau”- Quyên nói với vẻ mặt buồn

“ Là sao? Ý mày là tao và Lâm.... Làm sao được, Lâm là người yêu mày mà???”

“ Ủ!”

“ Khoan đã, mọi người nói gì vậy, không có, ba tôi không nói với tôi mà”

“ Vậy ai là người ở Hoàng Gia sẽ đính hôn với mày?”

“ Là tôi...”

Hắn chỉ im lặng nghe câu chuyện, còn nó, Quyên và Lâm tranh cãi với nhau, rồi bỗng cả 3 nhận ra được người mà nó sẽ đính hôn không phải là Lâm và khi Quyên hỏi là ai thì có giọng nói lạ nào đó phát ra từ sau lưng nó. Mọi người đều hướng ánh nhìn về cánh cửa, cả phòng họp ai cũng đều ngưỡng mộ người con trai đang đứng đó, chỉ riêng Lâm và hắn là vui vẻ la to

“ Anh về rồi hả?”

“ Ủ. Ba nói anh về để chuẩn bị cho lễ đính hôn với Chủ tịch HĐQT TG. Mà sao 2 đứa đều có mặt ở đây hết vậy, cô Chủ tịch đó là ai vậy, chắc già lắm hả?”

Không biết nó đang nghĩ gì trong đầu mà lại đứng dậy tiến về phía chàng trai mà nói

“ Chào anh. Em là trợ lý của cô ấy, cô ấy vì lớn tuổi quá rồi nên hôm nay không thể chủ trì cuộc họp được và nhờ em thay cô ấy”- nó cười tươi chào hỏi người ta

“ Em là... cô gái khi nãy anh đã gặp đúng không? Em đánh đá quá đây”

Cho dù nó có giả vờ vui vẻ với ai thì tính tình nó đúng là không thể thay đổi ngay được khi mà...

“ Vô duyên, thấy sang bắt quàng làm họ à, tui chào thì anh phải chào lại chứ, bộ gặp gái nào anh cũng giở giọng tán tỉnh vậy hết sao. Cho ngưng cuộc họp đi”- nó chửi người ta xong thì quay qua nói nhỏ với trợ lý cho dừng cuộc họp

“ Haha. Đúng là em thật rồi, khi nãy em đụng phải anh rồi em cũng mắng anh như vậy đấy”

Nó im lặng đứng như trời trồng khi biết mình là người sai, nó đã mời cậu con trai đó đến phòng nó để nói chuyện cùng với mọi người cho thoải mái nhưng rồi hắn đã nhắc nhở nó

“ Trợ lý...trợ lý”

Nó chợt nhớ ra và mọi người quyết định nói chuyện với nhau tại đó, nó cũng đã dặn kĩ Quyên đừng cho anh trai cậu ấy biết về nó

“ Anh là Tiêu Kha, GD Công ty Đại Hoàng ở Canada, còn em”

“ À, em là B...ă.....”

“ E...hèm...”- hắn hắng giọng nhắc nó

“ À. Em gọi điện thoại tí”

Nó lấy điện thoại ra gọi cho trợ lý Văn để nhắc anh về chuyện tối thu thập chứng cứ về chuyển hàng lậu để giúp Công ty nó lấy lại danh tiếng và nhắc anh chụp hình rõ người gửi hàng, rồi nó quay lại bàn

“ Xin lỗi anh. Em là Trà Hải Huyền, trợ lý của TGD”

“ Nhìn em còn nhỏ quá mà cứ như thiếu nữ 16t vậy thế mà làm chức cao ghê. Em bao nhiêu tuổi vậy”

Nó quíu không biết trả lời sao đành nhìn Lâm cầu cứu, vì nó đâu biết tuổi của Kha, nó muốn tán tỉnh Kha để anh quên cô gái Chủ tịch kia đi mà. Lâm đã giới thiệu nó 20t vì Kha đã 22t rồi. Tất cả nói chuyện rất vui vẻ để ngày đó lại trôi qua lặng lẽ và bình yên cũng như những ngày sau đó vậy. Mãi đến ngày Chủ nhật cuối tuần...

Không biết Tiêu Kha có yêu nó hay không, không biết Tiêu Kha có kết hôn với cô gái Chủ tịch kia không, không biết Kha sẽ chọn tình yêu hay là sao, có nhiều điều mà ta không biết, thế nhưng....cái tên mà nó buột miệng nói ra đó, anh chàng mà nó định tán tỉnh đó, tất cả những gì xuất phát từ đầu nó và miệng nó đều trở thành định mệnh trong cuộc đời nó. Ở đời không ai có thể biết được chữ ngờ cả.

16. Chương 16

Sáng nay nó ngủ dậy, như mọi hôm, nó chuẩn bị đến Công ty mà không hiểu sao trong lòng lại cứ thấy hồi hộp không yên, nó thật không hiểu chuyện gì đang sắp xảy ra với nó nữa. Nó đã kí hợp đồng với các Công ty của hần, Lâm, Quyên và Kha rồi, nên giờ chuyện ở Công ty đối với nó không còn bận bịu như lúc trước nữa. Ở đây, ai cũng biết tài năng thật sự của nó khi đã vượt được Công ty dậy nhưng nó cũng đã ra lệnh bảo mọi người im lặng và không được nhắc đến nó với cương vị Chủ tịch rồi. Cũng đúng thôi, nó không muốn Kha biết mà, ở Công ty nó hay ngồi tám chuyện với mọi người nên được mọi người yêu chuộng cũng vì vậy mà chuyện che giấu này đối với nó dễ như trở bàn tay vậy. Nó vừa đến Công ty, vừa bước chân vào cửa thì đã được nhân viên lễ tân cảnh báo trước rằng đang có Tiêu Kha ngồi ở phòng chờ để gặp CT rồi. Tất cả nhân viên ở đây sao mà giống điệp viên 007 quá, cái nơi uy nghi trang trọng nhảm nhí vô tay nó lại trở thành nơi diễn trò hề của nó. À, nói mới nhớ, Thư kí Kim cũng bị nó dọa ma sợ quá nên xin nghỉ làm luôn rồi. Nó ung dung bước đến trước phòng chờ và nói

“ Xin lỗi tôi vào được không”

“ Không sao, cứ vào đi, ủa? Là em hả?”

Nó đã giả vờ như không biết ai trong đó và gõ cửa xin vào để tạo ra một tình huống ngạc nhiên

“ Ủa? Là anh sao. Em có nghe CT nói là vị hôn phu của Cô ấy đang chờ ở đây, nhưng vì tuổi cũng đã già nên xương cốt yếu đi làm cho Cô ấy khó khăn trong việc đi lại nên đã nhờ em đến đây để tiếp anh”

Nó thật ác, chỉ tội cho Tiêu Kha của tác giả mà thôi, nó miêu tả vị hôn phu mà cậu ấy cứ nghĩ là nó đang miêu tả bà cụ nào chứ

“ à...à”- mặt Kha nham nham nhở nhở, tội thiệt

“ Em à, Nếu anh có chuyện, có tâm sự thì anh có thể nói với em không? Nếu ngay bây giờ thì được không? Có ảnh hưởng tới công việc của em không?”

“ anh cứ việc. Không sao cả. Hihi, hôm nay Cô ấy không đến công ty thì khác gì em là sếp đâu, không ai dám làm gì em đâu, anh nói đi”

“ Đôi khi anh thà không hiểu nỗi ba của anh nữa. Tại sao ông ấy lại ép hôn anh chứ, tại sao ba anh lại bắt anh lấy một người mà anh không thích vậy chứ. Anh không yêu vị CT đó mà, đó chưa kể là bà ấy già quá tuổi anh nữa, tiền thì nhà anh cũng đâu thiếu, ba đâu cần phải làm vậy chứ”

“ Nếu vậy thì anh xin ba anh hủy cái đính hôn sắp tới đó đi”- nó hí hửng

“ Không được. Ba nói là nếu anh muốn hủy thì phải đưa người yêu về ra mắt ba mới được mà đến giờ anh đã tìm được rồi nhưng không biết người ta có muốn đi cùng anh không nữa”

“ A...ha. Vậy hả? Em xin lỗi, em có việc, em đi trước, chào anh”

“ Anh thích em”

Tuy nó đã bước ra khỏi phòng nhưng câu nói đó vẫn trong đầu nó vì nó đã kịp nghe được, nó chợt nghĩ tránh vỏ dưa lại gặp vỏ dừa, cuxg tại nó không suy nghĩ kĩ hơn. Nó tuy tránh được việc đính hôn với Tiêu Kha dưới cái tên Tử Thiên thì cũng phải ra mắt gia đình cậu ấy dưới cái tên Hải Huyền. Nó giờ không có cách nào tốt hơn nên đã gọi điện thoại cho Kỳ và Quyên để hẹn gặp và nói muốn đánh nhau

“ Quyên hả? Mà gọi điện thoại cho Kỳ đi, tao có hỏi thăm rồi, tối nay có băng cần mình xử đó, tuy yếu nhưng lại tới 2 băng đấy, trong đó băng sau rất mạnh. Vậy nha”

Nói xong nó cúp máy và lên xe đi về nhà tắm rửa chuẩn bị cho buổi tối, nó đã chọn cái váy ngắn nhiều nút lưng cao bó sát người đi kèm với áo lửng. Nó muốn cho Tử Kỳ thấy nó đã thay đổi như thế nào trong thời gian không gặp, nó muốn cho Tử Kỳ thấy là nó đã biết chọn và phối đồ rồi và không cần làm phiền Kỳ như trước, nghĩ đến đây bỗng nó thấy vui và nở nụ cười hạnh phúc, giờ nó mới nhận ra là nó thấy nhớ Kỳ ghê. Nó nghĩ đến những việc Kỳ đã làm với nó trước đây, nó mới cảm thấy nó thật may mắn khi có Kỳ và Quyên làm bạn, à, còn lâm và cả...hần nữa. Không hiểu sao trong đầu nó lại có suy nghĩ thoáng qua rằng: “ Giữa Kỳ và hần ai là người quan trọng với mình hơn chứ” rồi chính nó lại xua cái suy nghĩ đó đi. Nó ngẫm mình

trong bồn nước để thư giãn mà không biết bên ngoài đang có một cuộc điện thoại quan trọng. 32 cuộc gọi nhỡ và 2 tin nhắn mới từ một người với nội dung

Tin nhắn thứ nhất: “Tôi là Dương Vỹ đây, tôi đã truy được tin tức của bọn đó rồi. À, tôi có chuyện muốn hỏi cô, Hell của cô gồm những ai, có ai mang tên là Ares không, giới tính gì, cả Hades và Hera nữa”

Tin nhắn thứ hai: “Những gì tôi và cô nói với nhau thì cô nhớ ghen, hãy giúp cho Công ty cha tôi. Mà tôi cũng đang giữ một tin quan trọng nhưng không biết nên nói với cô không đây. Tốt hơn hết chúng ta hãy gặp nhau tối nay đi. Nhận được tin nhắn thì trả lời nha “

Nó đã trả lời tin nhắn đầu tiên của Vỹ

“Hell đông lắm, cả chục người phụ trách ở từng khu vực khác nhau nhưng nếu anh muốn hỏi thủ lĩnh thì có 3 người đó. Cũng chính là những người mà anh hỏi tên đó, trong Hell có những cái tên đó, anh cũng biết Hades là tôi rồi mà, còn 2 tên kia tôi không thể nói được vì đó là bí mật của Hell. Nhưng có chuyện gì không anh”

Vỹ đã đọc được tin nhắn và gọi cho nó nói những gì anh biết và đồng thời cũng nói điểm hẹn gặp.....

Những gì nó nghe được qua điện thoại cứ làm lỗ tai của nó lùng bùng, nó cứ sợ là nó nghe nhầm, vì nó vốn không nghĩ đến điều đó mà. Nó không tin trong Hell lại có bọn tội phạm Mafia đó.

Nó đã mặc đồ vào và đang trên đường đến quán cà phê Watson, ngồi trong xe nó không ngừng nghĩ về điều đó rồi bất chợt nó nghĩ đến Oya. Cũng đúng thôi, vì nó không hề biết điều gì về Oya cả mà, nó nhận cô ấy vào Hell chẳng qua là nhờ một lần thấy Oya chơi dao thôi mà. Thế nhưng nó cũng chẳng dám tin, không hiểu sao nó lại có lòng tin tuyệt đối vào Oya nữa, nó đã gọi điện thoại cho Quyên và nói cô gọi cho cả Oya đến tham gia nữa thì được Quyên cho biết

“Tôi biết rồi, tôi gọi rồi nhưng mà Tử Kỳ nói là cậu ấy sẽ thay mình đi thanh toán bằng khác ỉnh để khỏi cản trở địa bàn của mình nên tối nay cậu ấy không có mặt được”

“Thế Ares có nói là bằng nào không? Hỏi cậu ấy để biết địa điểm hẹn đi, tôi cũng muốn đi, tôi nhớ nó”

“Ares nói đó là bằng...”

“Sao vậy, có gì mà mày phải ấp úng chứ? Là ai nói tôi nghe coi, tôi không đủ kiên nhẫn đâu đó. À mà tôi nói luôn, tối nay, cuộc hẹn đầu tôi không đi được, tụi bây tự xử đi ghen”

“Là bằng Abaddon. Địa điểm hẹn là 21h ở bãi đất sau quán Bar Amuro”

“Ok, tôi biết rồi, tôi sẽ đến giúp, có gì mà nói ấp úng đâu chứ. Hera lo ở đó ghen. À, Cuộc hẹn thứ hai là 23h ở địa điểm cũ ghen. Vậy đi”

“Khoan đã. Alo alo”

“Con này nó không biết đó là bằng của ai sao chứ, còn đòi giúp nữa, thật là bực mình chết với 2 đứa nào gần đây mà. Mình Tử Kỳ đòi đánh thì còn có thể hiểu được còn nó thì thật là... . Mà hôm nay nó gọi thằng Ares như vậy thì chắc có ai làm nó tức giận rồi”

Quyên gọi điện thoại kêu Lâm tới giúp đánh để cô bớt mệt đi. Còn nó thì đến quán cà phê và.....

“Chào. Tôi muốn nghe rõ hơn, anh nói đi”

“Cô cứ bình tĩnh, nếu không vội thì gọi nước đi rồi mình từ từ nói chuyện”

“Cho tôi ly sinh tố bí đỏ đi”- nó gọi nước rồi nói

“Giờ anh nói được chưa?”

“Tại nơi giao hàng tôi nhìn thấy một anh chàng khá điển trai còn rất trẻ tạc tuổi cô là cùng, tôi đoán đó là con trai của ông ta- ông trùm. Sau buổi giao và nhận hàng thì tôi có đi theo cậu ta và chụp được vài bức hình nhưng nhìn mặt không được rõ cho lắm vì trời khá tối. Tiếc thật, chúng ta đã nghĩ là sẽ có chứng cứ để bắt ông ta khi ông ta đi nhưng ai ngờ là con ông ta nên giữ uy tín của Công ty cô vẫn chưa được lấy lại, tôi xin lỗi.”

“ Thôi không sao nhưng tôi muốn biết vì sao anh lại hỏi tôi về những cái tên đó”

“ Hả? À, là vì trong khi tôi đi theo thì đã bị anh ta phát hiện ra, không hiểu sao cậu ta không quay lại đánh anh mà lại bỏ chạy nữa, anh đã đuổi theo nhưng vì không quen địa hình ở đó nên không chạy kịp rồi bỗng anh nhặt được cái này”

Vỹ vừa nói vừa chìa tay ra đưa cho nó cái thứ mà anh đã nhặt được, một mảnh ngọc màu đen có khắc tên của 3 thủ lĩnh trong Hell được chạm khắc rất tinh xảo. Nhưng ở cạnh tên của nó lại được khắc thêm một hình trái tim, nhìn là biết đây là chủ của vật này tự khắc rồi.....

‘ ẦM ẦM ẦM’

Nó có cảm tưởng như trái đất đang đến tận thế khi nó nhìn thấy vật đó, nó cứ nghĩ trái đất đang sụp đổ, nó nghe thấy những tiếng ầm ầm bên tai. Tay cầm mảnh ngọc mà gương mặt nó cứ như người thất thần, Vỹ không biết đó là vật gì nên đã hỏi

“ Em có sao không? Đây là gì, em biết nó sao?”

“ Để em kể anh nghe chuyện này rồi anh sẽ biết xuất xứ của nó. Câu chuyện bắt đầu như thế này...”- nó kể mà mắt nó ngân ngấn nước

“ Cách đây 8 năm, có một cô bé vì công việc của ba mà cô bé phải thường xuyên chuyển trường nên xung quanh cô bé ấy bạn thì nhiều nhưng bạn thân thì hầu như không có. Rồi đến một ngày, cô bé được chuyển đến một ngôi trường giàu có và đây sẽ là nơi học cố định của cô thì mọi chuyện bắt đầu xảy ra. Thật ra mà nói, cô bé ấy có một cái tính rất xấu là đã muốn gì thì phải có bằng được, cho dù có phải dùng đến vũ lực nhưng ưu điểm là cô bé ấy không thích xài thủ đoạn nên những gì cô muốn thì cô đều có vì cô đã được học võ ngay từ rất nhỏ và cũng do tính tình hung dữ của cô duy chỉ có 2 thứ là cô muốn mà không thể có được đó là bạn thân và bạn thân. Cuộc sống của cô bé ấy chỉ tồn tại 2 chữ bạn thân mà thôi, nhưng cô bé đó cũng biết là không thể ép ai đó làm bạn mình được. Những ngày học sinh cứ thế trôi đi đến một ngày cô gặp một cô bé cũng có gương mặt xinh đẹp như cô vậy và tính tình cũng giống hệt như cô nên cô bé đó đã tính đến làm quen, thế nhưng vì lòng kiêu hãnh của chính mình, mà cô bé kia đã xua đuổi cô. Sau khi hỏi thăm thì cô được biết cô bé đó tên là Quyên, cô luôn muốn làm bạn với cô ấy nhưng lại luôn bị xua đuổi. Ở trường học, các bạn trai thì ai cũng thích cô bé tên Quyên đó và cô nên Quyên càng ghét cô hơn, rồi một ngày vì vụng về hậu đậu mà cô đã làm đổ mâm cơm lên người của Quyên, đứa bé nhỏ ấy đã hoàn toàn mất niềm tin vào việc Quyên sẽ đồng ý làm bạn. Quyên đã sai các bạn nữ khác trong trường đánh cô bé nhỏ ấy, vì gia đình có thế lực nên ai cũng sợ Quyên, gia đình cô bé kia cũng rất có uy nhưng cô không thích nói ra và cô đã âm thầm chịu đựng tất cả đến khi mọi người bỏ đi rồi, chỉ còn lại cô với Quyên thì cô đã hỏi Quyên

“ “ Tại sao bạn ghét mình đến vậy”

“ Tại vì mày xấu xí hơn tao, mày nghèo hơn tao, mày ngu hơn tao, cái gì mày cũng thua tao thế mà mày đứta khác lại mang tao ra so sánh với mày, mày phải biết ở đây tao là nhất”

“ bạn đang ganh tị với mình sao?”

“ Mày nghĩ mày đáng để tao phải ganh tị không chứ. Im đi””

“ Rồi Quyên đã quay đi, anh có biết lúc đó cô bé ấy buồn như thế nào không và cô bé ấy đã buột miệng nói ra câu mà cô bé muốn nói nhất”

“ “ Bạn biết sao mình luôn đi theo bạn không? Vì mình thích bạn và muốn làm bạn với bạn, bạn biết tại sao không? Mình thích bạn ngay từ lần đầu gặp mặt rồi, vì tính cách và tất cả mọi thứ bạn đều giống mình”

“ Haha. Tính cách sao, nói ày biết, tao có học võ từ nhỏ đấy còn mày thì sao chứ ngy cả đám tép riu kia mày cũng đánh không lại mà”

“ Mình không đánh lại vì mình tôn trọng bạn, mình nghĩ là bạn sai họ đánh nên mình không muốn đánh lại, giờ bạn ném thử cái này đi”

‘ Chát’

“Đau không? Mình cũng học võ từ nhỏ đấy, bây giờ trong mình sẽ không tồn tại sự nhượng bộ nữa, muốn làm bạn cả 2 phải hiểu nhau mới được”

“Anh biết không, Quyên sau khi bị cô bé đó tát hình như đã hiểu ra điều gì đó, sau ngày hôm đó không còn thấy Quyên ăn hiếp cô bé đó nữa rồi cả 2 đã làm bạn với nhau. Trôi qua một năm, cô bé đó đã gặp một thằng con trai cực kì đẹp trai và theo ý Quyên cô bé đó đã tìm cách lấy lòng cậu con trai để được làm bạn với cậu ta. Những tưởng không ai thoát khỏi vẻ đẹp của cô bé thế nhưng với cậu con trai đó thì khác, cậu ta lạnh lùng và không hề quan tâm đến cô. Cô đã định thôi ý định nhưng Quyên muốn có một người đẹp trai trong nhóm bạn để mọi người lé mắt nên đã ép nó, anh có biết cô bé nhỏ ấy đã ngày đêm chầu chực trước nhà cậu con trai và còn đánh nhau với cậu ta để phân thắng thua và ai thua thì làm theo lời người thắng. Nếu em nói cô bé đó là em thì anh nghĩ ai thắng”

“là em phải không?”

“Ừ. Nền cậu con trai đó và cô bé và Quyên đã làm bạn với nhau, cậu ta là Tử Kỳ, sau đó ba đứa chúng em đã làm ra cái này và hứa sẽ luôn mang bên mình”

“Anh hiểu những gì em đang nghĩ nhưng mà em à, biết đâu hiểu lầm thì sao hay em hỏi 2 người đó thử xem”

“Em biết rồi, hi vọng là không phải ai trong họ, nếu thiếu đi một người thì chả khác gì cái bếp lò thiếu mất một chân cả. Em đi đây”

Nói rồi nó bỏ đi để lại Vỹ ngồi đó trầm ngâm suy nghĩ về cuộc đời nó, anh cảm thấy thương cho tình bạn của nó vì thật ra anh đã điều tra ra được người đó là ai rồi.

20h45

Nó đang lái xe thì có điện thoại của hắn gọi đến

“Cô có biết chuyện gì xảy ra không? Quyên có cho cô biết không?”

“không, tôi có nghe gì đâu? Có gì hử”

“Nếu không nghe thì thôi. Nhưng tôi muốn nói với cô điều này, nếu tôi có gặp nguy hiểm thì cô có cứu tôi không?”

“Hỏi điên khùng, anh gặp nguy thì kệ xác anh, liên quan gì đến tui mà tui cứu, cứu anh cho chết tui à. Vậy nha, tui đang bận, tối đi Bar không?”

“Vậy sao? Tôi hiểu rồi. Tối nay tôi bận rồi. Bye cô”

Cả 2 đều cúp điện thoại, nó không hề suy nghĩ gì nhiều nên không để ý thấy điều bất thường trong câu nói của hắn, nó chạy như bay đến chỗ của Quyên nhưng hôm nay nó không mang mặt nạ, mà hôm nay lại có Oya nữa. Vì chạy quá nhanh nên nó đã xém đụng phải một người con gái đeo mặt nạ, nhìn sơ qua nó cũng biết đó là Oya, bỗng nhiên trong đầu nó xuất hiện tò mò về người này. Nó đến chỗ Quyên trước Oya và nói với cô tìm cách làm đổ nước lên mặt Quyên, làm sao cũng được miễn oya vào toilet rửa mặt là được, nó thì vào đó trước. Mọi chuyện xảy ra như những gì nó tính toán, Oya vào toilet và tháo mặt nạ ra để rửa mặt, nó thật ngạc nhiên quá thể khi trông thấy Oya lại là.....

Nó lảng lảng đi ra không để Oya biết và dặn Quyên để mấy đứa khác giải quyết bọn này còn nó và Quyên thì ra quán nước gần đó ngồi nói chuyện. Nó đã hỏi Quyên chuyện mảnh ngọc nhưng Quyên đã đưa mảnh ngọc của cô ra trước mặt nó, Quyên có hỏi nó lý do muốn xem ngọc của cô nhưng nó um lặng, nó đã bớt đi một nỗi lo, giờ đây nó cảm thấy hồi hộp và tính đến hồi Kỳ thì Quyên nói

“Nếu mày tới chỗ Kỳ thì mày nhớ đeo mặt nạ vô, nghe lời tao còn lại tao không nói được, tao hứa với Kỳ rồi. Giờ thì ngồi chơi với tao tí đi, chưa tới giờ mà.”

“Ừ. Cũng được” Nó ngồi nói chuyện với Quyên mãi quên mất thời gian

23h

“Eo. Tối giờ mất rồi, tao đi đây, trễ rồi”

“Ừ. Bye”

Nó nhảy lên xe và đi nhưng bên tai nó thoáng nghe câu nói của Quyên làm tim nó đập rất nhanh vì sợ hãi

“Thiên ơi, nhớ làm theo trái tim mày nha, Abaddon là do Thiên Bảo làm thủ lĩnh đó”

17. Chương 17

Nó suy nghĩ rất nhiều về những gì mà Quyên nói nhất là chuyện hắn cũng là thủ lĩnh của một nhóm nào đó giống như nó và nó càng không thể hiểu lý do vì sao Kỳ lại muốn gây với băng đó khi mà cả 2 trước giờ nước sông không phạm nước giếng. Hình như hôm nay là ngày mà tất cả mọi thứ quay lưng lại với nó hay sao ấy khi mà nó nhận được điện thoại từ Vỹ thú nhận về chuyện Vỹ đã biết kẻ đó là ai nhưng lại giấu không nói nó biết. Nó như bị một cú sốc lớn vậy, nó lao như bay đến đó và không cần phải đeo mặt nạ gì cả.

Tại địa điểm đánh nhau

“Tôi và cậu đều là bạn của Thiên vậy tại sao cậu muốn tiêu diệt tôi như vậy?”- hắn hỏi Kỳ

“Tôi yêu Thiên và cô ấy là của tôi, tôi không thích cậu bên cạnh cô ấy. Nếu cậu hứa sẽ rời xa cô ấy thì tôi sẽ bỏ qua”

“Vậy tôi cũng nói cậu biết tôi cũng yêu cô ấy, dường như trong chúng ta không ai có quyền được thua trong trận đấu này thì phải”

Cả hắn và Kỳ đều sáp vào nhau, cả 2 quả là những kỳ phùng địch thủ, không ai thua ai. Tất cả bọn tay chân của 2 bên đứng xem cũng đều phải điều đứng vì cảnh này, tốc độ ra đòn của hắn thì quá nhanh nhưng phản xạ của Kỳ lại nhanh hơn nên tránh được và rồi độ chính xác của Kỳ rất cao nên những cú đâm đều trúng vào đối phương thế nhưng kỹ thuật của hắn lại nhìn hơn của Kỳ nên hắn đã lợi dụng lực của Kỳ để phản đòn. Cả 2 thật sự rất khó để phân định thắng thua nếu không có gì khác thay đổi

“Cũng rất khá, quả không hổ danh tao đánh giá cao về mày nhưng có lẽ mày không chuẩn bị trước thứ này đâu nhỉ.”

“Dao?”

“Phải. Từ nhỏ cha tao đã cho tao chơi với thứ này rồi và giờ là lúc tao dùng nó để chơi đùa với mày”

Trên tay Kỳ là những con dao không cán được cậu ta kẹp vào giữa các ngón tay, lưỡi dao bén ngọt và sắc lẹm hết như ánh mắt của cậu ta lúc này vậy. 6 lưỡi dao dài chờ chực trên bàn tay Kỳ như đang muốn ăn tươi nuốt sống hắn. Kỳ vừa la to vừa nhào đến hắn, hắn không có cách nào để đỡ cái này cả, có lẽ hắn sẽ gặp nguy hiểm với chiêu này của Kỳ thôi

“Đây là đồ chơi yêu thích của tôi. Nó sẽ giúp tôi phá hủy cậu, sẽ không một ai giành được đồ của tôi đâu, kể cả cậu. Haha, Thiên sẽ là của riêng tôi”

“Tầm bậy. Tôi đâu phải là món hàng mà ai muốn lấy thì lấy muốn giữ thì giữ rồi muốn cho thì cho chứ”

“ai?”- Tử Kỳ hét lên

“Không nhận ra giọng tôi sao, tôi đây”

“Tử Thiên. Sao cậu/ cô lại đến đây?”- cả hắn lẫn Kỳ đều đồng thanh

“Sao tôi lại không có mặt ở đây được chứ. Tôi muốn đi đâu làm gì là quyền của tôi, đây là ai thế Kỳ? Bọn đàn em của cậu à?”- nó hỏi Kỳ mà tay thì tát mặt tên mà nó hỏi

“Cô...”- tên đó sôi máu tính tát lại nó nhưng đã bị Kỳ cầm.

“À, ừ. Đúng rồi”

“Vậy sao vậy mà nhìn cứ nghĩ hắn là tay sai của bọn Mafia khốn nạn nào đó chứ”

Câu nói của nó đã làm Kỳ hoảng sợ, nó đến bên Bảo

“ Có sao không? Không bị thương chứ”

“ Không sao, em tới đây chi vậy, nguy hiểm lắm đó”

“ Thiên à, sao không hỏi mình mà lại hỏi tên đó chứ, cậu xem hấn ta quan trọng hơn mình sao?”

“ Đúng”- nó trả lời dứt khoát

“ Cậu...cậu có biết cậu đang nói gì không hả? Chẳng lẽ cậu đã quên hết thời gian chúng ta bên nhau rồi sao? Chẳng lẽ cậu không nhớ là trước đây cậu đã phải đi theo năn nỉ mình lfam bạn với cậu sao? Sao bây giờ cậu lại vì tên chẳng ra gì đó mà bỏ rơi mình chứ”- Tử Kỳ đã khóc thật sự, cậu ta đau lòng vì nó

“ Tôi đã từng như vậy, và giờ tôi thấy hối hận vì điều đó, hối hận vì đã làm bạn với đứa con của Mafia. Nhận ra nó chứ, những gì chúng ta có với nhau bây giờ sẽ như mảnh ngọc này, chúng ta không còn là gì với nhau nữa, tôi rất thất vọng về cậu. Tôi sẽ không tố cáo chuyện này với CIA bù lại từ nay đừng đến tìm tôi nữa. Sẽ không có tình bạn nào bắt đầu dựa trên sự dối trá và tôi xin lỗi vì đã không nói thật với cậu, giờ tôi cũng cho cậu biết luôn, tất cả những công ty mà ba cậu đã lừa đảo và tham gia với tư cách là “rửa tiền” đều là những chi nhánh của Tập đoàn TG đó và tôi là Chủ tịch HĐQT của nó.”

“ Đi thôi, mặt anh bị thương rồi kìa, về nhà tôi đi, tôi băng bó cho”

Mặt Kỳ đỏ ngầu, cậu ta tự nhiên chạy tới

“ Đứng lại, Tử Thiên mãi mãi là của tao, mày không được cướp cô ấy”

“ Cẩn thận. Á.....”

“ Ngốc à, có sao không vậy, sao cô lại làm vậy chứ, cô đã từng nói là sẽ không cứu tôi mà sao giờ lại...”

“ Im đi. Nói nhều quá, điếc tai, tôi buồn ngủ quá, ngủ tí nha”

“ Mau đi...mau đưa cậu ấy đến bệnh viện ...đi. MAU LÊN. Làm ơn đi, đưa cậu ấy đi mà, tôi cầu xin mấy người đó, trong dao có độc đó”

“ Cái gì?”

“ Đi thôi em”

“ Sao anh lại ở đây?”

“ Bây giờ chuyện này không phải là vấn đề, mau đưa cô ấy đi thôi, ra xe anh đi”

Chuyện gì đã xảy ra trong lúc đó vậy? Nó bị sao mà phải đưa đi bệnh viện chứ.....

Lúc đó Kỳ đã lao đến định đâm hấn nhưng nó đã đỡ cho hấn nên 6 lưỡi dao tất cả đều cắm vào người nó, vết thương rất sâu nên máu ra rất nhiều và người con trai cùng với hấn đưa nó đi bệnh viện là ai?

Trước khi nó bị hấn và Tiêu Kha đưa đi, nó có nói là nó buồn ngủ và muốn ngủ, đó là một phản tác dụng của thuốc độc thể nhưng khi hấn đòi đánh Kỳ thì nó đã nắm áo hấn cản lại, hấn cảm thấy hấn không thể hiểu rõ suy nghĩ của nó. Hấn không thể hiểu được tại vì sao một người làm nó bị thương như thế này mà nó vẫn tha cho họ, hấn có rất nhiều điều không hiểu, hấn muốn hỏi nó nhưng nhìn nó nằm trên xe trong tình trạng này làm hấn rất đau lòng. Trước khi nó được đưa lên xe nó đã vươn tay ra sau lưng hấn và ném mảnh ngọc về phía Kỳ kèm theo một mảnh giấy với nét chữ nguệch ngoạc được ghi lúc nó đang trên đường đến đây. Lúc ấy, đôi mắt nó vẫn hướng về phía Kỳ, hướng về phía tình bạn của nó.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-doi-cua-sieu-quay>